

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 89

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

55. sējums
2012. gada 24. marts

Paziņojums Nr. Saturs Lappuse

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2012/C 89/01 Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* OV C 80, 17.3.2012. 1

V Atzini

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2012/C 89/02 Lieta C-1/11 SA: Pieteikums par atļauju veikt mantas apķīlāšanu, kas iesniegts 2011. gada 19. decembrī — *Luigi Marcuccio*/Eiropas Komisija 2

2012/C 89/03 Lieta C-595/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 25. novembrī iesniedza *Finanzgericht Düsseldorf* (Vācija) — *Steinel Vertrieb GmbH/Hauptzollamt Bielefeld* 2

2012/C 89/04 Lieta C-661/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 23. decembrī iesniedza *Cour de cassation* (Beļģija) — *Martin y Paz Diffusion SA/David Depuydt, Fabrik van Maroquinerie Gauquie SA* ... 3

LV

Cena:
EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

Paziņojums Nr.	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2012/C 89/05	Lieta C-663/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 27. decembrī iesniedza <i>Curtea de Apel Oradea</i> (Rumānija) — <i>SC Scandic Distilleries SA/Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili</i>	3
2012/C 89/06	Lieta C-667/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 27. decembrī iesniedza <i>Administrativen sad</i> — <i>Varna</i> (Bulgārija) — <i>Paltrade EOOD/Nachalnik na Mitniceski punkt</i> — <i>Varna pri Mitnitsa Varna</i>	4
2012/C 89/07	Lieta C-668/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 12. oktobra spriedumu lietā T-38/05 <i>Agroexpansión S.A./Eiropas Komisija</i> 2011. gada 27. decembrī iesniedza <i>Aliance One International, Inc, iepriekš Agroexpansión, S.A.</i>	5
2012/C 89/08	Lieta C-669/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) — <i>Société ED et F Man Alcohols/Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)</i>	5
2012/C 89/09	Lieta C-670/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) — <i>Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)/Société Vinifrance SA</i>	6
2012/C 89/10	Lieta C-671/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) — <i>Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)</i> , kas ir <i>Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)</i> tiesību un saistību pārņēmējs/ <i>Société anonyme d'intérêt collectif agricole Unanimes</i>	7
2012/C 89/11	Lieta C-672/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) — <i>Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)</i> , kas ir <i>Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)</i> tiesību un saistību pārņēmējs/ <i>Société anonyme d'intérêt collectif agricole Unanimes</i>	8
2012/C 89/12	Lieta C-673/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) — <i>Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)</i> , kas ir <i>Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)</i> tiesību un saistību pārņēmējs/ <i>Organisation de producteurs Les Cimes</i>	8
2012/C 89/13	Lieta C-674/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) — <i>Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)</i> , kas ir <i>Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)</i> tiesību un saistību pārņēmējs/ <i>Société Agroprovence</i>	9
2012/C 89/14	Lieta C-675/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) — <i>Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)</i> , kas ir <i>Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)</i> tiesību un saistību pārņēmējs/ <i>Regalp SA</i>	10
2012/C 89/15	Lieta C-676/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) — <i>Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)</i> , kas ir <i>Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)</i> tiesību un saistību pārņēmējs/ <i>Coopérative des producteurs d'asperges de Montcalm (COPAM)</i>	10

2012/C 89/16	Lieta C-677/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza Conseil d'État (Francija) — <i>Doux Élevage SNC, Coopérative agricole UKL-ARREE/Ministère de l'Agriculture, de l'alimentation, de la pêche, de la ruralité et de l'aménagement du territoire, Comité interprofessionnel de la dinde française (CIDEF)</i> 11	11
2012/C 89/17	Lieta C-681/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 27. decembrī iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) — <i>Bundeswettbewerbsbehörde/Schenker und Co AG u.c.</i> 11	11
2012/C 89/18	Lieta C-1/12: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 3. janvārī iesniedza Tribunal da Relação de Lisboa (Portugāle) — <i>Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas/Autoridade da Concorrência</i> 12	12
2012/C 89/19	Lieta C-3/12: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 2. janvārī iesniedza Conseil d'État (Francija) — <i>Syndicat OP 84/Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et d l'horticulture (VINIFLHOR) venant aux droits de l'ONIFLHOR</i> 12	12
2012/C 89/20	Lieta C-12/12: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 9. janvārī iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) — <i>Colloseum Holding AG/Levi Strauss & Co.</i> 13	13
2012/C 89/21	Lieta C-15/12 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 16. decembra spriedumu lietā T-423/09 <i>Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Padome</i> 2012. gada 13. janvārī iesniedza <i>Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd</i> 13	13
2012/C 89/22	Lieta C-19/12: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 16. janvārī iesniedza Varhoven administrativen sad (Bulgārija) — <i>Efir OOD/Direktor na Direksia "Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto" Plovdiv</i> 14	14
2012/C 89/23	Lieta C-34/12 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 8. novembra spriedumu lietā T-88/09 <i>Idromacchine Srl u.c./Komisija</i> 2012. gada 24. janvārī iesniedza <i>Idromacchine Srl u.c.</i> 15	15
2012/C 89/24	Lieta C-35/12 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā T-76/06 <i>ASPLA/Komisija</i> 2012. gada 25. janvārī iesniedza <i>Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA)</i> 15	15
2012/C 89/25	Lieta C-36/12 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā T-78/06 <i>Álvarez/Komisija</i> 2012. gada 25. janvārī iesniedza <i>Armando Álvarez, S.A.</i> ... 16	16
2012/C 89/26	Lieta C-37/12 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās (piektā palāta) tiesas 2011. gada 24. novembra spriedumu lietā T-131/10 <i>Saupiquet/Komisija</i> 2012. gada 26. janvārī iesniedza <i>Saupiquet</i> 17	17
2012/C 89/27	Lieta C-40/12 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā T-79/06 <i>Sachsa Verpackung/Komisija</i> 2012. gada 27. janvārī iesniedza <i>Gascogne Sack Deutschland GmbH, agrāk — Sachsa Verpackung GmbH</i> 17	17
2012/C 89/28	Lieta C-55/12: Prasība, kas celta 2012. gada 2. februārī — Eiropas Komisija/Irija 18	18

2012/C 89/29	Lieta C-58/12 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā T-72/06 <i>Groupe Gascogne</i> /Komisija 2012. gada 6. februārī iesniedza <i>Groupe Gascogne SA</i>	18
--------------	--	----

Vispārējā tiesa

2012/C 89/30	Apvienotās lietas T-80/06 un T-182/09: Vispārējās tiesas 2012. gada 13. februāra spriedums — <i>Budapesti Erőmű</i> /Komisija (Valsts atbalsts — Elektrības vairumtirdzniecības tirgus — Priekšrocību noteikumi, ko Ungārijas valsts uzņēmums piešķir atsevišķiem elektrības ražotājiem elektrības pirkuma līgumos — Lēmums uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un piespriests to atļūdzināt — Jauns atbalsts — Privāta investora kritērijs)	20
2012/C 89/31	Lieta T-267/06: Vispārējās tiesas 2012. gada 14. februāra spriedums — Itālija/Komisija (ELVGF — Garantiju nodaļa — Izdevumi, kas ir izslēgti no Kopienas finansējuma — Finanšu korekcijas — Augļi un dārzeņi — Liellopu gaļas valsts rezerves)	20
2012/C 89/32	Lieta T-59/09: Vispārējās tiesas 2012. gada 14. februāra spriedums — Vācija/Komisija (Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2011 — Dokumenti attiecībā uz izbeigtu procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi — Dalībvalsts izdoti dokumenti — Piekļuves piešķiršana — Dalībvalsts iepriekšēja piekrišana)	20
2012/C 89/33	Apvienotās lietas T-115/09 un T-116/09: Vispārējās tiesas 2012. gada 14. februāra spriedums — <i>Electrolux</i> un <i>Whirlpool</i> /Komisija (Valsts atbalsts — Francijas Republikas paziņots pārstrukturēšanas atbalsts lielās sadzīves elektrotehnikas ražotājam — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu ar nosacījumiem — Acīmredzamas kļūdas vērtējumā — Pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai)	21
2012/C 89/34	Lieta T-32/11: Vispārējās tiesas 2012. gada 10. februāra spriedums — <i>Verenigde Douaneagenten</i> /Komisija (Muitas savienība — Nīderlandes Antiļu izcelsmes cukurniedru jēlcukura imports — Ievedmuitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņa — Pieteikums par ievedmuitas nodokļa atļāšanu — Regulas (EEK) Nr. 2913/92 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 239. pants — Būtisku formas prasību pārkāpums)	21
2012/C 89/35	Lieta T-33/11: Vispārējās tiesas 2012. gada 14. februāra rīkojums — <i>Peeters Landbouwmachines</i> /ITSB — <i>Fors MW</i> ("BIGAB") (Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme "BIGAB" — Absolūts spēkā neesamības atzīšanas process — Ļaunticības neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	22
2012/C 89/36	Lieta T-90/09: Vispārējās tiesas 2012. gada 26. janvāra rīkojums — <i>Mojo Concerts</i> un <i>Amsterdam Music Dome Exploitatie</i> /Komisija (Valsts atbalsts — Prasības atcelt tiesību aktu — Gemeente Rotterdam ieguldījums kompleksā Ahoy' — Lēmums, ar kuru konstatē valsts atbalsta neesamību — Individuālas skaršanas neesamība — Nepieņemamība)	22
2012/C 89/37	Lieta T-527/09: Vispārējās tiesas 2012. gada 31. janvāra rīkojums — <i>Ayadi</i> /Komisija (Kopējās ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret personām un organizācijām, kas ir saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban — Regula (EK) Nr. 881/2002 — Ieinteresētās personas svītrosana no attiecīgo personu un vienību saraksta — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	23

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2012/C 89/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 80, 17.3.2012.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 73, 10.3.2012.

OV C 65, 3.3.2012.

OV C 58, 25.2.2012.

OV C 49, 18.2.2012.

OV C 39, 11.2.2012.

OV C 32, 4.2.2012.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Pieteikums par atļauju veikt mantas apķīlāšanu, kas iesniegts 2011. gada 19. decembrī — Luigi Marcuccio/Eiropas Komisija

(Lieta C-1/11 SA)

(2012/C 89/02)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Luigi Marcuccio (pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijai piešķirto imunitāti un ļaut prasītājam — attiecīgā gadījumā arī uzliekot arestu un saskaņā ar tiesiskajā regulējumā noteiktajām robežām — apķīlāt mantu, kas vajadzīga, lai tiktu samaksāts parāds, kuru viņš pieprasa izdarīt Eiropas Komisijai saskaņā ar *giudice di pace di Tricase* 2010. gada 1. februārī izdoto rīkojumu par samaksas veikšanu;
- ļaut prasītājam paziņot Eiropas Komisijai par jebkuru aktu vai — vispārīgāki — veikt visu saskaņā ar tiesībām vajadzīgo, lai izpildītu rīkojumu par samaksas veikšanu un — vispārīgāki — samaksātu attiecīgo parādu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija prasītājam ir parādā tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu. Komisija līdz šim brīdim šo parādu nav samaksājusi.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 25. novembrī iesniedza Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) — Steinel Vertrieb GmbH/Hauptzollamt Bielefeld

(Lieta C-595/11)

(2012/C 89/03)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Steinel Vertrieb GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Bielefeld

Prejudiciālie jautājumi

Vai

- a) Padomes 2001. gada 16. jūlija Regula (EK) Nr. 1470/2001 ⁽¹⁾, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu par tādu kompakto elektronisko luminiscējošo gāzizlādes spuldžu (CFL-i) importu, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā,

un

- b) Padomes 2007. gada 15. oktobra Regula (EK) Nr. 1205/2007 ⁽²⁾, ar ko pēc termiņa beigu pārskatīšanas, kuru veica saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 2. punktu, nosaka antidempinga maksājumus par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes integrētu, elektronisku, kompakto, luminiscējošu spuldžu (CFL-i) importu un attiecina tos uz šā paša ražojuma importu no Vjetnamas Sociālistiskās Republikas, Pakistānas Islāma Republikas un Filipīnu Republikas, ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs regulas attiecas arī uz prasītājas ievestajām un lēmumā sīkāk raksturotajām luminiscences kompaktpuldžēm ar gaismmaiņas slēdzi?

⁽¹⁾ OV L 195, 8. lpp., redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 2006. gada 1. septembra Regulu (EK) Nr. 1322/2006, OV L 244, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 272, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 23. decembrī iesniedza *Cour de cassation* (Beļģija) — *Martin y Paz Diffusion SA/David Depuydt, Fabrick van Maroquinerie Gauquie SA*

(Lieta C-661/11)

(2012/C 89/04)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Martin y Paz Diffusion SA*

Atbildētāji: *David Depuydt* un *Fabrick van Maroquinerie Gauquie SA*

Prejudiciālie jautājumi

1.1. Vai Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm⁽¹⁾, 5. panta 1. punkts un 8. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar reģistrētu preču zīmi piešķirto ekskluzīvo tiesību īpašnieks tās vairs galīgi nevar izmantot attiecībā pret trešo personu saistībā ar visām reģistrācijā minētajām precēm:

— ja īpašnieks šo preču zīmi ilgu laika posmu ir izmantojis kopīgi ar šo trešo personu kā zināma veida līdzīpašumu uz daļu no minētajām precēm?

— ja šīs kopīgās izmantošanas gadījumā tas šai trešajai personai ir devis neatsaucamu piekrišanu izmantot šo preču zīmi attiecībā uz šīm precēm?

1.2. Vai minētie panti ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda valsts tiesiskā regulējuma piemērošana kā tas, saskaņā ar kuru tiesību īpašnieks nevar tās izmantot nepareizi vai ļaunprātīgā veidā, var izraisīt šo ekskluzīvo tiesību izmantošanas galīgu liegumu attiecībā uz daļu no minētajām precēm, vai tādējādi, ka šī piemērošana ir jāierobežo tiktāl, ka par minēto nepareizo vai ļaunprātīgo tiesību izmantošanu soda citādi?

2.1. Vai Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 5. panta 1. punkts un 8. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja reģistrētas preču zīmes īpašnieks atsauc savu attiecībā uz trešo personu veikto apņemšanos neizmantot šo preču zīmi noteiktām precēm un gatavojas pats atsākt šo izmantošanu, valsts tiesa tomēr var galīgi aizliegt šo izmantošanas atsākšanu tāpēc, ka tā izraisa negodīgu konkurenci, jo tiesību īpašniekam rodas labums no reklāmas, ko attiecībā uz preču zīmi agrāk ir īstenojusi minētā trešā persona, un iespējamu pircēju apjukumu, vai arī tās ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai ir jānosaka cits sods, galīgi neliedzot tiesību īpašniekam šo izmantošanas atsākšanu?

2.2. Vai minētie panti ir jāinterpretē tādējādi, ka galīgs izmantošanas aizliegums tiesību īpašniekam ir attaisnots, ja trešā persona daudzus gadus ir veikusi ieguldījumus, lai iepazīstinātu sabiedrību ar precēm, attiecībā uz kurām tiesību īpašnieks tai ir atļāvis izmantot preču zīmi?

⁽¹⁾ OV L 40, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 27. decembrī iesniedza *Curtea de Apel Oradea* (Rumānija) — *SC Scandic Distilleries SA/Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili*

(Lieta C-663/11)

(2012/C 89/05)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Oradea

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *SC Scandic Distilleries SA*

Atbildētāja: *Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Rumānijas nodokļu iestāžu atteikums apmierināt akcīzes nodokļa atmaksāšanas pieprasījumu ir pretrunā Eiropas tiesībām (Direktīvas 92/12/EEK⁽¹⁾ 7. un 22. pantam, kā arī tās preambulas apsvērumiem), ja:

a) tirgotājs, kas iesniedz akcīzes nodokļa atmaksāšanas pieprasījumu, ir iesniedzis pierādījumus par to, ka viņš ir izpildījis visas formālās prasības, kuras saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu ir jāizpilda, lai apmierinātu atmaksāšanas pieprasījumu, un it īpaši prasības par to, ka ir iesniegts: i) pierādījums par akcīzes nodokļu nomaksu Rumānijā un ii) pierādījums par akcīzes preču nosūtīšanu uz citu dalībvalsti;

b) no Rumānijas nodokļu tiesiskajā regulējumā [Nodokļu kodeksa 192⁶. pants, Rumānijas valdības lēmumā Nr. 44/2004 paredzēto Īstenošanas noteikumu 18⁴. punkts un Nodokļu kodeksa VII sadaļas 11. pielikums] paredzētajām prasībām izriet, ka atsevišķi dokumenti, kuri ir jāiesniedz kopā ar atmaksāšanas pieprasījumu, var tikt iesniegti tikai pēc akcīzes preču piegādes citā dalībvalstī;

c) Rumānijas nodokļu tiesiskajā regulējumā [Īstenošanas noteikumu 18⁴. [punkta] 4. apakšpunkts, kurā ir izdarīta atsaucē uz Nodokļu procedūras kodeksa 135. pantu] ir paredzēts vispārīgs 5 gadu termiņš jebkura atmaksāšanas pieprasījuma iesniegšanai?

2. Vai Direktīvas 92/12/EK 22. panta [2.] punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tirgotājs, kas neiesniedz akcīzes nodokļa atmaksāšanas pieprasījumu tā samaksas dalībvalstī pirms akcīzes preču piegādes uz citu dalībvalsti, kurā preces ir domātas patēriņam, zaudē tiesības uz akcīzes nodokļa atmaksāšanu?

3. Vai gadījumā, ja Tiesa uz 2. jautājumu atbildētu apstiprinoši, tas, ka tirgotājs zaudē tiesības uz akcīzes nodokļa atmaksāšanu, saistībā ar vienu un to pašu akcīzes preču dubultu aplikšanu ar nodokļiem (dalībvalstī, kurā akcīzes preces sākotnēji bija laistas apgrozībā, un dalībvalstī, kurā šīs preces ir domātas patēriņam) ir saderīgs ar nodokļu neitralitātes principu?

4. Vai gadījumā, ja Tiesa uz 2. jautājumu atbildētu apstiprinoši, īpaši īsa termiņš starp akcīzes nodokļu samaksu par precēm, kuras laistas apgrozībā dalībvalstī, un dienu, kad akcīzes preces tiek nosūtītas uz citu dalībvalsti, kurā tās ir domātas patēriņam, var tikt uzskatīts par saderīgu ar līdzvērtības un efektivitātes principiem? Vai tam, ka vispārīgais termiņš nodokļa, nodevas vai maksājuma atmaksāšanas pieprasīšanai attiecīgajā dalībvalstī būtu acīmredzami ilgāks, šajā ziņā būtu kāda ietekme?

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīva 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību (OV L 76, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 27. decembrī iesniedza Administratīven sad — Varna (Bulgārija) — Paltrade EOOD/Nachalnik na Mitnicheski punkt — Varna pri Mitnitsa Varna

(Lieta C-667/11)

(2012/C 89/06)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administratīven sad — Varna

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Paltrade EOOD

Atbildētājs: Nachalnik na Mitnicheski punkt — Varna pri Mitnitsa Varna

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai retroaktīva antidempinga maksājuma noteikšana ir likumīga, piemērojot Padomes 2011. gada 18. jūlija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 723/2011⁽¹⁾ 1. pantu, ja nav notikusi reģistrēšana — izņemot vienotā administratīvā dokumenta reģistrēšanu BIMIS sistēmā — ar Padomes 2009. gada 26. janvāra Regulas (EK) Nr. 91/2009⁽²⁾ 2. pantā paredzēto TARIC papildkodu?
2. Kāds saskaņā ar Regulas Nr. 966/2010⁽³⁾ preambulas 18. apsvērumu ir atbilstošs apmērs antidempinga maksājuma noteikšanai, piemērojot Regulu Nr. 723/2011 ar atpakaļejošu datumu?

⁽¹⁾ Padomes 2011. gada 18. jūlija Īstenošanas regula (ES) Nr. 723/2011, ar kuru galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Regulu (EK) Nr. 91/2009 noteikts dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, attiecinā arī uz dažu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importu, ko veic, tos nosūtot no Malaizijas un deklarējot vai nedeklarējot kā Malaizijas izcelsmes ražojumus (OV L 194, 6. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 26. janvāra Regula (EK) Nr. 91/2009, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam (OV L 29, 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2010. gada 27. oktobra Regula (ES) Nr. 966/2010, ar ko sāk izmeklēšanu par tādu antidempinga pasākumu iespējamo apiešanu, kuri ar Padomes Regulu (EK) Nr. 91/2009 noteikti dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu veidu importam, ko veic, tos nosūtot no Malaizijas un deklarējot vai nedeklarējot kā Malaizijas izcelsmes ražojumus, un par šāda importa reģistrāciju (OV L 282, 29. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 12. oktobra spriedumu lietā T-38/05 Agroexpansión S.A./Eiropas Komisija 2011. gada 27. decembrī iesniedza Alliance One International, Inc, iepriekš Agroexpansión, S.A.

(Lieta C-668/11 P)

(2012/C 89/07)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Alliance One International, Inc, iepriekš Agroexpansión, S.A. (pārstāvji — M. Odriozola un A. Vide, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-38/05 Agroexpansión, S.A./Komisija;

— samazināt prasītajai uzliktā naudas soda summu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Prasītāja uzskata, ka Komisija un Vispārējā tiesa ir nepareizi piemērojušas LESD 101. panta 1. punktu un Regulas Nr. 1/2003 (¹) 23. panta 2. punktu, uzskatot, ka Dimon ir solidāri atbildīga par Agroexpansión izdarīto pārkāpumu. Prasītāja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi tās tiesības uz aizstāvību un LESD 296. pantu, spriedumā (un tādējādi *ex post facto*) nosakot pierādīšanas kritērijus, ko Komisija piemērojusi Lēmumā (²). Līdz ar to, pret citiem uzņēmumiem izrādot labvēlīgāku attieksmi, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, kas paredzēts Pamattiesību hartas 20. pantā. Tāpat Vispārējā tiesa nesot drīkstējusi neņemt vērā, ka Komisija Lēmumā neesot pienācīgi pamatojusi argumentus par prezumpcijas atspēkojumu.
2. Prasītāja uzskata, ka ir pieļauta kļūda, piemērojot paziņojumu par naudas sodiem, kā arī sodu individuālas noteikšanas un samērīguma principus saistībā ar laika periodu, kurā Agroexpansión neietilpa Dimon uzņēmumu grupā. Prasītāja uzskata, ka lai noteiktu Agroexpansión uzliktā naudas soda lielumu par periodu pirms tās iekļaušanās Dimon uzņēmumu grupā, Agroexpansión naudas soda pamatsummai nebija jāpiemēro korigējošais koeficients, jo šī sabiedrība

šajā laika periodā nebija nevienas daudznacionālas uzņēmumu grupas meitassabiedrība. Pakāroti, gadījumā, ja Tiesa uzskatītu, ka ir jāpiemēro vienots naudas sods, prasītāja uzskata, ka šis naudas sods ir jāsamazina, lai izslēgtu reizināšanas koeficienta nesamērīgu piemērošanu.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

(²) Komisijas 2004. gada 20. oktobra Lēmums C(2004) 4030, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar [EKL] 81. panta 1. punktu (lieta COMP/C.38.238/B.2 — Jēltabaka — Spānija).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza Conseil d'État (Francija) — Société ED et F Man Alcohols/Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)

(Lieta C-669/11)

(2012/C 89/08)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Société ED et F Man Alcohols

Atbildētājs: Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)

Prejudiciālie jautājumi

1. vai izpildes garantijas par ECU 12,08 par hektolitrū alkohola, kas nav eksportēts paredzētajā termiņā, zaudēšana, ko izraudzītais pretendents bija iesniedzis intervences aģentūrās, kuru valdījumā atradās piešķirtais alkohols, kā tas ir paredzēts Komisijas 1995. gada 22. februāra Regulas (EK) Nr. 360/95 (¹) 5. panta 5. punktā, gadījumā, ja izraudzītais pretendents ir pārsniedzis eksporta termiņu, un vai eksporta garantijas ar 15 % likmi visos gadījumos un 0,33 % no atlikušās summas par katru kavējuma dienu, zaudēšana, kas ir paredzēta Komisijas 2000. gada 25. jūlija Regulas (EK) Nr. 1623/2000 (²) 91. panta 12. punktā piešķirtā alkohola novēlota eksporta gadījumā, ir uzskatāmas par administratīviem sodiem vai cita veida pasākumiem?

2. vai tas vien, ka operators nav ievērojis intervences aģentūru valdījumā esošā vīna spirta, ko tam piešķir Komisija konkursa procedūras ietvaros, eksporta termiņu, ir uzskatāms par pienākumu neizpildi, kas var negatīvi ietekmēt Eiropas Kopienu vispārējo budžetu vai tās pārvaldāmos budžetus Padomes 1995. gada 18. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 ⁽³⁾ izpratnē?
3. attiecībā uz Padomes 1995. gada 18. decembra starpnozaru regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 normu iespējamu kombinēšanu ar Komisijas 1995. gada 22. februāra nozaru regulas (EK) Nr. 360/95 normām:

— gadījumā, ja atbilde uz 2. jautājumu ir pozitīva, vai ir piemērojama kārtība, saskaņā ar kuru Komisijas 1995. gada 22. februāra nozaru regulā paredzētā eksporta novēlošanas gadījumā tiek zaudēta garantija, izslēdzot jebkādu citu Eiropas Savienības tiesībās paredzētu pasākumu vai sodu sistēmu? Vai, tieši pretēji, ir piemērojama vienīgi Padomes 1995. gada 18. decembra Regulā (EK, Euratom) paredzētā administratīvo sodu sistēma? Vai arī patiešām ir jākombinē 1995. gada 22. februāra un 1995. gada 18. decembra regulu normas, lai noteiktu piemērojamus pasākumus vai sankcijas, un, ja jā, tad kādā veidā ir jāveic šī kombinēšana?

— gadījumā, ja atbilde uz 2. jautājumu ir negatīva, vai Padomes 1995. gada 18. decembra starpnozaru regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 normas nepieļauj garantijas zaudēšanu, kas ir paredzēta Komisijas 1995. gada 22. februāra nozaru regulas (EK) Nr. 360/95 5. panta 5. punktā, pamatojoties uz to, ka 1995. gada 18. decembra starpnozaru regula, paredzot nosacījumu par finansiāla kaitējuma pastāvēšanu Kopienām, liedz piemērot pasākumu vai sodu, kas ir paredzēti agrāk vai vēlāk pieņemtā lauksaimniecības nozares regulā, šāda kaitējuma neesamības gadījumā?

4. ja, ņemot vērā atbildi uz iepriekšējiem jautājumiem, garantijas zaudēšana ir uzskatāma par sodu, kas piemērojams gadījumā, ja izraudzītais pretendents nav ievērojis eksporta termiņu, ir jāpiemēro ar atpakaļejošu spēku un, ja jā, tad saskaņā ar kādām normām — lai aprēķinātu garantijas summu, kāda tiks zaudēta, ja netiks ievērots ar Komisijas 1995. gada 22. februāra Regulu (EK) Nr. 360/95, ar grozījumiem, paredzētais eksporta termiņš konkursa procedūrām Nr. 170/94 EK un 171/94 EK — Komisijas 2000. gada 25. jūlija Regulas (EK) Nr. 1623/2000 91. panta 12. punkta normas, kaut arī, pirmkārt, ar pēdējo minēto regulu tika

grozītas un atceltas nevis Regulas (EK) Nr. 360/95 5. panta normas, kas reglamentē konkrēti konkursa procedūras Nr. 170/94 EK un 171/94 EK, bet gan vienīgi Komisijas 1993. gada 12. februāra Regulas (EK) Nr. 377/93 ⁽⁴⁾ normas, kuras paredzēja vispārējos noteikumus konkursa procedūrām attiecībā uz intervences aģentūru valdījumā esošu destilētu alkoholu un kurās bija atsauce, runājot par izraudzīto pretendentu iesniegto izpildes garantiju atdošanu, uz Komisijas 1985. gada 22. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2220/85 ⁽⁵⁾, no kuras ir atvasinātas Komisijas 1995. gada 22. februāra Regulas (EK) Nr. 360/95 5. panta normas, un kaut arī, otrkārt, Regula (EK) Nr. 1623/2000 tika izstrādāta pēc vīna tirgus kopīgās organizācijas reformas 1999. gadā, ar ko šajā kontekstā tika būtiski grozīta konkursa procedūru un garantiju izsniegšanas kārtība, abos gadījumos grozot to mērķi, summu un garantiju zaudēšanas un atdošanas noteikumus, un, visbeidzot, ar šo regulu Brazīlija tika dzēsta no to trešo valstu saraksta, uz kurām ir atļauts eksportēt piešķirto alkoholu tā ekskluzīvai izmantošanai par degvielu.

⁽¹⁾ Komisijas 1995. gada 22. februāra Regula (EK) Nr. 360/95 par intervences aģentūru valdījumā esošā vīna spirta pārdošanu eksportam konkursa kārtībā (OV L 41, 14. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2000. gada 25. jūlija Regula (EK) Nr. 1623/2000, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Regulas (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopīgo organizāciju ieviešanai, attiecībā uz tirgus mehānismiem (OV L 194, 45. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 1993. gada 12. februāra Regula (EEK) Nr. 377/93, ar ko nosaka sīki izstrādātas normas tāda alkohola realizācijai, kas iegūts Regulas (EEK) Nr. 822/87 35., 36. un 39. pantā minēto destilācijas darbību rezultātā un atrodas intervences aģentūru rīcībā (OV L 43, 6. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas 1985. gada 22. jūlija Regula (EEK) Nr. 2220/85, ar ko nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus garantijas ķīlu sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (OV L 205, 5. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza Conseil d'État (Francija) — Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)/Société Vinifrance SA

(Lieta C-670/11)

(2012/C 89/09)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)*

Atbildētāja: *Société Vinifrance SA*

Prejudiciālie jautājumi

1. vai gadījumā, ja izrādās, ka ražotājs, kurš ir saņēmis Kopienu atbalstu par koncentrētas vīnogu misas uzglabāšanu apmaiņā pret līguma noslēgšanu ar valsts intervences aģentūru par uzglabāšanu, ir iegādājies no fiktīvas vai neesošas sabiedrības vīnogu misu, ko tas pirms tās uzglabāšanas ir koncentrējis uz savu atbildību, šādam ražotājam koncentrētā vīnogu misa "pieder" Komisijas 1983. gada 29. aprīļa Regulas (EEK) Nr. 1059/83 ⁽¹⁾ 2. panta 2. punkta izpratnē? Vai šīs pašas regulas 17. pants ir piemērojams tādā gadījumā, ja ar valsts intervences aģentūru noslēgtajā uzglabāšanas līgumā ir ietverta būtiska kļūda it īpaši attiecībā uz apstākli, ka sabiedrībai, kura ir noslēgusi līgumu ar valsts intervences aģentūru, uzglabātie produkti nepieder?
2. vai gadījumā, ja tādā nozares regulā kā Padomes 1987. gada 16. marta Regulā (EEK) Nr. 822/87 ⁽²⁾ ir paredzēti noteikumi attiecībā uz Kopienu atbalstu, taču nav izstrādāta sankciju sistēma par tās noteikumu pārkāpumiem, šāda pārkāpuma gadījumā ir jāpiemēro Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 ⁽³⁾?
3. vai gadījumā, ja saimnieciskās darbības subjekts nav izpildījis tādā Kopienas regulā kā Regulā Nr. 1059/83 paredzētos pienākumus un nav ievērojis šajā regulā paredzētos nosacījumus attiecībā uz tiesībām saņemt Kopienu atbalstu un ja šajā nozares regulā ir paredzēta — kā tas ir paredzēts minētās regulas 17. pantā — pasākumu vai sankciju sistēma, šī sistēma ir piemērojama, neraugoties uz jebkādu citu Eiropas Savienības tiesībās paredzētu sistēmu, pat ja attiecīgais pārkāpums apdraud Eiropas Savienības finanšu intereses? Vai arī, gluži pretēji, šāda pārkāpuma gadījumā ir jāpiemēro vienīgi Regulā Nr. 2988/95 paredzētā pasākumu un administratīvo sankciju sistēma? Vai arī ir piemērojamas abas regulas?
4. ja ir piemērojama gan nozaru regula, gan Regula Nr. 2988/95, kādā veidā ir apvienojami to noteikumi, lai noteiktu piemērojamās pasākumus un sankcijas?
5. vai gadījumā, ja saimnieciskās darbības subjekts ir izdarījis vairākus Eiropas Savienības tiesību pārkāpumus un dažiem no tiem ir piemērojama nozaru regulā paredzētā pasākumu

vai sankciju sistēma, bet citi ir uzskatāmi par pārkāpumu Regulas Nr. 2988/95 izpratnē, ir piemērojama vienīgi Regula Nr. 2988/95?

- ⁽¹⁾ Komisijas 1983. gada 29. aprīļa Regula (EEK) Nr. 1059/83 par uzglabāšanas līgumiem attiecībā uz galda vīniem, vīnogu misu, koncentrētu vīnogu misu un rektificētu koncentrētu vīnogu misu (OV L 116, 77. lpp).
- ⁽²⁾ Padomes 1987. gada 16. marta Regula (EEK) Nr. 822/87 par vīna tirgus kopīgo organizāciju (OV L 84, 1. lpp.).
- ⁽³⁾ Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza *Conseil d'État* (Francija) — *Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)*, kas ir *Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)* tiesību un saistību pārņēmējs/*Société anonyme d'intérêt collectif agricole Unanimes*

(Lieta C-671/11)

(2012/C 89/10)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)*, kas ir *Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)* tiesību un saistību pārņēmējs

Atbildētāja: *Société anonyme d'intérêt collectif agricole Unanimes*

Prejudiciālie jautājumi

1. Kā pilnvaras, kas piešķirtas ar Padomes 1989. gada 21. decembra Regulas (EEK) Nr. 4045/89 par dalībvalstu veiktām ELVGF Garantiju nodaļas finansējuma sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm ⁽¹⁾ 2. panta 4. punktu, paplašināt pārbaudāmo laikposmu "par laikposmiem [...], kas ir pirms vai pēc 12 mēnešu laikposma", ko tas definē, dalībvalsts var ieviest, ņemot vērā, pirmkārt, prasības par Kopienu finanšu interešu aizsardzību, un, otrkārt, tiesiskās noteiktības principu un nepieciešamību neatstāt pārbaudošajām iestādēm neierobežotas pilnvaras?

2. Konkrētāk:

- Vai pārbaudāmajam laikposmam katrā ziņā ir jābeidzas 12 mēnešu laikposmā, kas ir pirms laikposma, kas tiek saukts par “pārbaudes” laikposmu, kurā tiek veiktas pārbaudes darbības, pretējā gadījumā pārbaude būtu nelikumīga, uz ko pārbaudītais varētu atsaukties attiecībā uz lēmumu, kurā izdara secinājumus par šīs kontroles rezultātiem?
- Apstiprinošas atbildes gadījumā uz iepriekšējo jautājumu, kā būtu saprotamas pilnvaras, kas ir skaidri paredzētas šajā regulā, paplašināt pārbaudes laikposmu laikposmiem, “kas ir pēc 12 mēnešu laikposma”?
- Noraidošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu, vai pārbaudes laikposmam ir tomēr jāietver 12 mēnešu laikposms, kas beidzas pārbaudes laikposmā, kas ir pirms laikposma, kurā tika veikta pārbaude, vai pārbaude var tomēr attiekties tikai uz vienu laikposmu, kas beidzas pirms iepriekšējās pārbaudes laikposma, pretējā gadījumā pārbaude būtu nelikumīga, uz ko pārbaudītais varētu atsaukties attiecībā uz lēmumu, kurā izdara secinājumus par šīs kontroles rezultātiem?

(¹) Padomes 1989. gada 21. decembra Regula (EEK) Nr. 4045/89 par dalībvalstu veiktām Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļas finansējuma sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm un Direktīvas 77/435/EEK atcelšanu (OV L 388, 18. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza Conseil d'État (Francija) — Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer), kas ir Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR) tiesību un saistību pārņēmējs/Société anonyme d'intérêt collectif agricole Unanimes

(Lieta C-672/11)

(2012/C 89/11)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer), kas ir Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR) tiesību un saistību pārņēmējs

Atbildētāja: Société anonyme d'intérêt collectif agricole Unanimes

Prejudiciālie jautājumi

1. Kā pilnvaras, kas piešķirtas ar Padomes 1989. gada 21. decembra Regulas (EEK) Nr. 4045/89 par dalībvalstu

veiktām ELVGF Garantiju nodaļas finansējuma sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm (¹) 2. panta 4. punktu, paplašināt pārbaudāmo laikposmu par laikposmiem [...], kas ir pirms vai pēc 12 mēnešu laikposma, ko tas definē, dalībvalsts var ieviest, ņemot vērā, pirmkārt, prasības par Kopienu finanšu interešu aizsardzību, un, otrkārt, tiesiskās noteiktības principu un nepieciešamību neatstāt pārbaudošajām iestādēm neierobežotas pilnvaras?

2. Konkrētāk:

- Vai pārbaudāmajam laikposmam katrā ziņā ir jābeidzas 12 mēnešu laikposmā, kas ir pirms laikposma, kas tiek saukts par “pārbaudes” laikposmu, kurā tiek veiktas pārbaudes darbības, pretējā gadījumā pārbaude būtu nelikumīga, uz ko pārbaudītais varētu atsaukties attiecībā uz lēmumu, kurā izdara secinājumus par šīs kontroles rezultātiem?
- Apstiprinošas atbildes gadījumā uz iepriekšējo jautājumu, kā būtu saprotamas pilnvaras, kas ir skaidri paredzētas šajā regulā, paplašināt pārbaudes laikposmu laikposmiem, “kas ir pēc 12 mēnešu laikposma”?
- Noraidošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu, vai pārbaudes laikposmam ir tomēr jāietver 12 mēnešu laikposms, kas beidzas pārbaudes laikposmā, kas ir pirms laikposma, kurā tika veikta pārbaude, vai pārbaude var tomēr attiekties tikai uz vienu laikposmu, kas beidzas pirms iepriekšējās pārbaudes laikposma, pretējā gadījumā pārbaude būtu nelikumīga, uz ko pārbaudītais varētu atsaukties attiecībā uz lēmumu, kurā izdara secinājumus par šīs kontroles rezultātiem?

(¹) Padomes 1989. gada 21. decembra Regula (EEK) Nr. 4045/89 par dalībvalstu veiktām Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļas finansējuma sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm un Direktīvas 77/435/EEK atcelšanu (OV L 388, 18. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza Conseil d'État (Francija) — Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer), kas ir Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR) tiesību un saistību pārņēmējs/Organisation de producteurs Les Cimes

(Lieta C-673/11)

(2012/C 89/12)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)*, kas ir *Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)* tiesību un saistību pārņēmējs

Atbildētāja: *Organisation de producteurs Les Cimes*

Prejudiciālie jautājumi

1. Kā pilnvaras, kas piešķirtas ar Padomes 1989. gada 21. decembra Regulas (EEK) Nr. 4045/89 par dalībvalstu veiktām ELVGF Garantiju nodaļas finansējuma sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm⁽¹⁾ 2. panta 4. punktu, paplašināt pārbaudāmo laikposmu par laikposmiem [...], kas ir pirms vai pēc 12 mēnešu laikposma, ko tas definē, dalībvalsts var ieviest, ņemot vērā, pirmkārt, prasības par Kopienu finanšu interešu aizsardzību, un, otrkārt, tiesiskās noteiktības principu un nepieciešamību neatstāt pārbaudošajām iestādēm neierobežotas pilnvaras?

2. Konkrētāk:

— Vai pārbaudāmajam laikposmam katrā ziņā ir jābeidzas 12 mēnešu laikposmā, kas ir pirms laikposma, kas tiek saukts par “pārbaudes” laikposmu, kurā tiek veiktas pārbaudes darbības, pretējā gadījumā pārbaude būtu nelikumīga, uz ko pārbaudītais varētu atsaukties attiecībā uz lēmumu, kurā izdara secinājumus par šīs kontroles rezultātiem?

— Apstiprinošas atbildes gadījumā uz iepriekšējo jautājumu, kā būtu saprotamas pilnvaras, kas ir skaidri paredzētas šajā regulā, paplašināt pārbaudes laikposmu laikposmiem, “kas ir pēc 12 mēnešu laikposma”?

— Noraidošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu, vai pārbaudes laikposmam ir tomēr jāietver 12 mēnešu laikposms, kas beidzas pārbaudes laikposmā, kas ir pirms laikposma, kurā tika veikta pārbaude, vai pārbaude var tomēr attiekties tikai uz vienu laikposmu, kas beidzas pirms iepriekšējās pārbaudes laikposma, pretējā gadījumā pārbaude būtu nelikumīga, uz ko pārbaudītais varētu atsaukties attiecībā uz lēmumu, kurā izdara secinājumus par šīs kontroles rezultātiem?

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 21. decembra Regula (EEK) Nr. 4045/89 par dalībvalstu veiktām Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļas finansējuma sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm un Direktīvas 77/435/EEK atcelšanu (OV L 388, 18. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza *Conseil d'État (Francija) — Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)*, kas ir *Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)* tiesību un saistību pārņēmējs/*Société Agroprovence*

(Lieta C-674/11)

(2012/C 89/13)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)*, kas ir *Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)* tiesību un saistību pārņēmējs

Atbildētāja: *Société Agroprovence*

Prejudiciālie jautājumi

1. Kā pilnvaras, kas piešķirtas ar Padomes 1989. gada 21. decembra Regulas (EEK) Nr. 4045/89 par dalībvalstu veiktām ELVGF Garantiju nodaļas finansējuma sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm⁽¹⁾ 2. panta 4. punktu, paplašināt pārbaudāmo laikposmu “par laikposmiem [...], kas ir pirms vai pēc 12 mēnešu laikposma”, ko tas definē, dalībvalsts var ieviest, ņemot vērā, pirmkārt, prasības par Kopienu finanšu interešu aizsardzību, un, otrkārt, tiesiskās noteiktības principu un nepieciešamību neatstāt pārbaudošajām iestādēm neierobežotas pilnvaras?

2. Konkrētāk:

— Vai pārbaudāmajam laikposmam katrā ziņā ir jābeidzas 12 mēnešu laikposmā, kas ir pirms laikposma, kas tiek saukts par “pārbaudes” laikposmu, kurā tiek veiktas pārbaudes darbības, pretējā gadījumā pārbaude būtu nelikumīga, uz ko pārbaudītais varētu atsaukties attiecībā uz lēmumu, kurā izdara secinājumus par šīs kontroles rezultātiem?

— Apstiprinošas atbildes gadījumā uz iepriekšējo jautājumu, kā būtu saprotamas pilnvaras, kas ir skaidri paredzētas šajā regulā, paplašināt pārbaudes laikposmu laikposmiem, “kas ir pēc 12 mēnešu laikposma”?

— Noraidošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu, vai pārbaudes laikposmam ir tomēr jāietver 12 mēnešu laikposms, kas beidzas pārbaudes laikposmā, kas ir pirms laikposma, kurā tika veikta pārbaude, vai pārbaude var tomēr attiekties tikai uz vienu laikposmu, kas beidzas pirms iepriekšējās pārbaudes laikposma, pretējā gadījumā pārbaude būtu nelikumīga, uz ko pārbaudītais varētu atsaukties attiecībā uz lēmumu, kurā izdara secinājumus par šīs kontroles rezultātiem?

(¹) Padomes 1989. gada 21. decembra Regula (EEK) Nr. 4045/89 par dalībvalstu veiktām Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļas finansējuma sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm un Direktīvas 77/435/EEK atcelšanu (OV L 388, 18. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza Conseil d'État (Francija) — Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer), kas ir Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR) tiesību un saistību pārņēmējs/Regalp SA

(Lieta C-675/11)

(2012/C 89/14)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer), kas ir Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR) tiesību un saistību pārņēmējs

Atbildētāja: Regalp SA

Prejudiciālie jautājumi

1. Kā pilnvaras, kas piešķirtas ar Padomes 1989. gada 21. decembra Regulas (EEK) Nr. 4045/89 par dalībvalstu veiktām ELVGF Garantiju nodaļas finansējuma sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm (¹) 2. panta 4. punktu, paplašināt pārbaudāmo laikposmu par laikposmiem [...], kas ir pirms vai pēc 12 mēnešu laikposma, ko tas definē, dalībvalsts var ieviest, ņemot vērā, pirmkārt, prasības par Kopienu finanšu interešu aizsardzību, un, otrkārt, tiesiskās noteiktības principu un nepieciešamību neatstāt pārbaudošajām iestādēm neierobežotas pilnvaras?

2. Konkrētāk:

— Vai pārbaudāmajam laikposmam katrā ziņā ir jābeidzas 12 mēnešu laikposmā, kas ir pirms laikposma, kas tiek

saukts par “pārbaudes” laikposmu, kurā tiek veiktas pārbaudes darbības, pretējā gadījumā pārbaude būtu nelikumīga, uz ko pārbaudītais varētu atsaukties attiecībā uz lēmumu, kurā izdara secinājumus par šīs kontroles rezultātiem?

— Apstiprinošas atbildes gadījumā uz iepriekšējo jautājumu, kā būtu saprotamas pilnvaras, kas ir skaidri paredzētas šajā regulā, paplašināt pārbaudes laikposmu laikposmiem, “kas ir pēc 12 mēnešu laikposma”?

— Noraidošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu, vai pārbaudes laikposmam ir tomēr jāietver 12 mēnešu laikposms, kas beidzas pārbaudes laikposmā, kas ir pirms laikposma, kurā tika veikta pārbaude, vai pārbaude var tomēr attiekties tikai uz vienu laikposmu, kas beidzas pirms iepriekšējās pārbaudes laikposma, pretējā gadījumā pārbaude būtu nelikumīga, uz ko pārbaudītais varētu atsaukties attiecībā uz lēmumu, kurā izdara secinājumus par šīs kontroles rezultātiem?

(¹) Padomes 1989. gada 21. decembra Regula (EEK) Nr. 4045/89 par dalībvalstu veiktām Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļas finansējuma sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm un Direktīvas 77/435/EEK atcelšanu (OV L 388, 18. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza Conseil d'État (Francija) — Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer), kas ir Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR) tiesību un saistību pārņēmējs/Coopérative des producteurs d'asperges de Montcalm (COPAM)

(Lieta C-676/11)

(2012/C 89/15)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer), kas ir Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR) tiesību un saistību pārņēmējs

Atbildētājs: Coopérative des producteurs d'asperges de Montcalm (COPAM)

Prejudiciālie jautājumi

1. Kā pilnvaras, kas piešķirtas ar Padomes 1989. gada 21. decembra Regulas (EEK) Nr. 4045/89 par dalībvalstu veiktām ELVGF Garantiju nodaļas finansējuma sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm ⁽¹⁾ 2. panta 4. punktu, paplašināt pārbaudāmo laikposmu par laikposmiem [...], kas ir pirms vai pēc 12 mēnešu laikposma, ko tas definē, dalībvalsts var ieviest, ņemot vērā, pirmkārt, prasības par Kopienu finanšu interešu aizsardzību, un, otrkārt, tiesiskās noteiktības principu un nepieciešamību neatstāt pārbaudošajām iestādēm neierobežotas pilnvaras?
2. Konkrētāk:
 - Vai pārbaudāmajam laikposmam katrā ziņā ir jābeidzas 12 mēnešu laikposmā, kas ir pirms laikposma, kas tiek saukts par “pārbaudes” laikposmu, kurā tiek veiktas pārbaudes darbības, pretējā gadījumā pārbaude būtu nelikumīga, uz ko pārbaudītais varētu atsaukties attiecībā uz lēmumu, kurā izdara secinājumus par šīs kontroles rezultātiem?
 - Apstiprinošas atbildes gadījumā uz iepriekšējo jautājumu, kā būtu saprotamas pilnvaras, kas ir skaidri paredzētas šajā regulā, paplašināt pārbaudes laikposmu laikposmiem, “kas ir pēc 12 mēnešu laikposma”?
 - Noraidošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu, vai pārbaudes laikposmam ir tomēr jāietver 12 mēnešu laikposms, kas beidzas pārbaudes laikposmā, kas ir pirms laikposma, kurā tika veikta pārbaude, vai pārbaude var tomēr attiekties tikai uz vienu laikposmu, kas beidzas pirms iepriekšējās pārbaudes laikposma, pretējā gadījumā pārbaude būtu nelikumīga, uz ko pārbaudītais varētu atsaukties attiecībā uz lēmumu, kurā izdara secinājumus par šīs kontroles rezultātiem?

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 21. decembra Regula (EEK) Nr. 4045/89 par dalībvalstu veiktām Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļas finansējuma sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm un Direktīvas 77/435/EEK atcelšanu (OV L 388, 18. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 29. decembrī iesniedza Conseil d'État (Francija) — *Doux Élevage SNC, Coopérative agricole UKL-ARREE/Ministère de l'Agriculture, de l'alimentation, de la pêche, de la ruralité et de l'aménagement du territoire, Comité interprofessionnel de la dinde française (CIDEF)*

(Lieta C-677/11)

(2012/C 89/16)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Doux Élevage SNC, Coopérative agricole UKL-ARREE*

Atbildētājas: *Ministère de l'Agriculture, de l'alimentation, de la pêche, de la ruralité et de l'aménagement du territoire, Comité interprofessionnel de la dinde française (CIDEF)*

Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. pants, to skatot kopā ar Tiesas 2004. gada 15. jūlija spriedumu lietā C-345/02 *Pearle BV u.c.*, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar valsts atbalstu ir saistīts tāds valsts iestādes lēmums, ar kuru attiecībā uz visām vienas nozares profesijām paplašina tāda nolīguma darbības jomu, ar kuru tāpat kā ar *Comité interprofessionnel de la dinde française (CIDEF)* noslēgto nolīgumu ievieš iemaksu valsts iestādes atzītas starpnozaru organizācijas ietvaros, tādējādi to padarot par obligātu, lai būtu iespējams īstenot paziņošanas, reklāmas, ārējo sakaru, kvalitātes nodrošināšanas, izpētes un nozares interešu aizsardzības darbības, kā arī iegūt pētījumus un patērētāju diskusijas, ņemot vērā šo darbību raksturu, to finansēšanas kārtību un to īstenošanas nosacījumus?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 27. decembrī iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) — *Bundeswettbewerbsbehörde/Schenker und Co AG u.c.*

(Lieta C-681/11)

(2012/C 89/17)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Bundeswettbewerbsbehörde, Bundeskartellanwalt*

Atbildētāji: *Schenker und Co AG, ABX Logistics (Austria) GmbH, Logwin Invest Austria GmbH, Logwin Road + Rail Austria GmbH, Alpentrans Spedition und Transport GmbH, Kapeller Internationale Spedition GmbH, Johann Strauss GmbH, Wildenhofer Spedition und Transport GmbH, DHL Express (Austria) GmbH, G. Englmayer Spedition GmbH, Internationale Spedition Schneckenreither Gesellschaft mbH, Leopold Schöffl GmbH & Co KG, Express-Interfracht Internationale Spedition GmbH, Rail Cargo, A. Ferstl Speditionsgesellschaft mbH, Spedition, Lagerei und Beförderung von Gütern mit Kraftfahrzeugen Alois Herbst GmbH & Co KG, Johann Huber Spedition und Transportgesellschaft mbH, Keimelmayer Spedition u. Transport GmbH, “Spedpack”-Spedition- und Verpackungsgesellschaft mbH, Thomas Spedition GmbH, Koch Spedition GmbH, Maximilian Schludermann als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Kubicargo*

Spedition GmbH, Kühne + Nagel GmbH, Lagermax Internationale Spedition Gesellschaft mbH, Morawa Transport GmbH, Johann Ogris Internationale Transport- und Spedition GmbH, Traussnig Spedition GmbH, Treu SpeditionsgesmbH, Spedition Anton Wagner GmbH, Gebrüder Weiss GmbH, Marehard u. Wuger Internat. Spedition- u. Logistik GmbH

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai par uzņēmuma veiktiem LESD 101. panta pārkāpumiem var uzlikt naudas sodu, ja uzņēmums ir maldijies savas darbības likumā un šajā maldībā nav vainojams?

Ja uz 1. jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde:

- 1a) Vai maldībā par darbības likumību nav vainas tad, ja uzņēmums ir rīkojies atbilstoši atzinumam, ko sniedz konkurences tiesībās specializēties juriskonsults, un atzinuma nepareizība nebija nedz acīmredzama, nedz uzņēmums to varēja konstatēt adekvātā pārbaudē?
- 1b) Vai maldībā par darbības likumību nav vainas tad, ja uzņēmums ir paļāvies uz valsts konkurences iestādes lēmuma, kurā izvērtējamā darbība ir pārbaudīta vienīgi atbilstoši valsts konkurences tiesībām un atzīta par likumīgu, pareizi?
- 2) Vai valsts konkurences iestādes ir pilnvarotas konstatēt, ka uzņēmums, pārkāpjot Savienības konkurences tiesības, ir piedalījies kartelī, ja uzņēmumam netiek uzlikts naudas sods iecietības režīma piemērošanas dēļ?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 3. janvārī iesniedza Tribunal da Relação de Lisboa (Portugāle) — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas/Autoridade da Concorrência

(Lieta C-1/12)

(2012/C 89/18)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal da Relação de Lisboa

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas

Atbildētāja: Autoridade da Concorrência

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai tāda organizācija kā OTOC [Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas] kopumā ir uzskatāma par uzņēmumu apvienību Kopienas konkurences tiesību normu piemērošanas nolūkā (apmācību tirgus)? Vai šādā gadījumā LESD 101. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas attiecas arī uz tādu organizāciju kā OTOC, kas saskaņā ar likumā noteiktām prasībām pieņem vispārējos noteikumus par zvērinātu grāmatvežu obligātajām apmācībām, lai pilsoņiem nodrošinātu uzticamu un kvalitatīvu pakalpojumu
2. Ja tādai organizācijai kā OTOC ar likumu ir uzdots īstenot tās biedru obligātās apmācības sistēmu, vai pašreizējais LESD 101. pants var tikt interpretēts tādējādi, ka tas ļauj apstrīdēt saskaņā ar likumu pieprasīto OTOC apmācību sistēmu un noteikumus, kuros tā ir konkretizēta, tiktāl, ciktāl ar šiem noteikumiem tikai un vienīgi tiek īstenota minētā likuma prasība? Vai, gluži otrādi, šis jautājums neietilpst LESD 101. panta piemērošanas jomā un jānovērtē, ņemot vērā pašreizējo LESD 56. un turpmākos pantus?
3. Ņemot vērā, ka spriedums lietā Wouters u.c. ⁽¹⁾, ka arī spriedumi līdzīgās lietās, attiecas uz tiesisko regulējumu, kas ietekmēja attiecīgās profesionālās apvienības locekļu saimniecisko darbību, vai pašreizējais LESD 101. un 102. pants pieļauj tiesisko regulējumu par zvērinātu grāmatvežu apmācību, kas tieši neietekmē viņu saimniecisko darbību?
4. Vai, ņemot vērā Savienības konkurences tiesību normas (apmācību tirgū), profesionāla apvienība praktizēšanai šajā profesijā var pieprasīt noteiktas apmācības, kuras īsteno tikai tā?

⁽¹⁾ Tiesas 2002. gada 19. februāra spriedums lietā C-309/99 Wouters u.c., Recueil, I-1577.lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 2. janvārī iesniedza Conseil d'État (Francija) — Syndicat OP 84/Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR) venant aux droits de l'ONIFLHOR

(Lieta C-3/12)

(2012/C 89/19)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Syndicat OP 84

Atbildētājs: Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR) venant aux droits de l'ONIFLHOR

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Padomes 1989. gada 21. decembra Regulas Nr. 4045/89 par dalībvalstu veiktām Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļas finansējuma sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm ⁽¹⁾ 2. panta 4. punktā minētais "rūpīgu pārbaudžu periods", kas aptver laikposmu no viena gada 1. jūlija līdz nākamā gada 30. jūnijam, ir jāsaprot kā tāds, kura laikā iestādei, kas ir atbildīga par rūpīgo pārbaudžu veikšanu, ir jāinformē ražotāju organizācija par iecerēto pārbaudi, jāuzsāk un jāpabeidz visas pārbaudes uz vietas un dokumentu pārbaudes darbības un jāpaziņo rūpīgās pārbaudes rezultāti, vai kā tādu, kurā ir jāveic tikai dažas no šīm procedūras darbībām?
2. Vai gadījumā, ja ražotāju organizācijas rīcība vai bezdarbība padara neiespējamu kādā rūpīgas pārbaudes periodā uzsāktas pārbaudes faktiski veikšanu, iestāde, neņemot vērā, ka iepriekš minētajā regulā šajā ziņā nav skaidru noteikumu, var turpināt savas rūpīgas pārbaudes darbības nākamajā rūpīgu pārbaudžu periodā, nepieļaujot procedūras pārkāpumu, uz ko pārbaudāmais varētu atsaukties, apstrīdot lēmumu, kurā ir izdarīti no šīs pārbaudes rezultātiem izrietoši secinājumi?
3. Vai noraidošas atbildes gadījumā uz iepriekšējo jautājumu, ja ražotāju organizācijas rīcība vai bezdarbība padara neiespējamu faktisku rūpīgas pārbaudes veikšanu, iestāde var pieprasīt saņemtās palīdzības atmaksu un it īpaši vai šāds pasākums ir viens no sodiem, ko var paredzēt, piemērojot regulas 6. panta noteikumus?

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 21. decembra Regula (EEK) Nr. 4045/89 par dalībvalstu veiktām Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļas finansējuma sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm un Direktīvas 77/435/EEK atcelšanu (OV L 388, 18. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 9. janvārī iesniedza **Bundesgerichtshof** (Vācija) — **Colloseum Holding AG/Levi Strauss & Co.**

(Lieta C-12/12)

(2012/C 89/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Colloseum Holding AG

Atbildētāja: Levi Strauss & Co.

Prejudiciālie jautājumi

Vai Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 15. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka

1. preču zīme, kas ir kombinētas preču zīmes sastāvdaļa un ir ieguvusi atšķirtspēju tikai kombinētās preču zīmes izmantošanas rezultātā, var būt izmantota tiesības saglabājošā veidā, ja ir tikusi izmantota vienīgi kombinētā preču zīme;
2. preču zīme ir izmantota tiesības saglabājošā veidā, ja tā ir tikusi izmantota tikai kopā ar citu preču zīmi, ja sabiedrība spēj abās šajās preču zīmēs saskatīt pastāvīgus apzīmējumus un ja turklāt abas preču zīmes kopā ir reģistrētas kā preču zīme?

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 11, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 16. decembra spriedumu lietā T-423/09 Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Padome 2012. gada 13. janvārī iesniedza Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd

(Lieta C-15/12 P)

(2012/C 89/21)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: **Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd** (pārstāvji — J.-F. Bellis un R. Luff, avocats)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2011. gada 16. decembra spriedumu lietā T-423/09 *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials*/Padome un izlemt strīdu, kas bija šī sprieduma pamatā;
- apmierināt pirmajā instance iesniegtos prasījumus un tādējādi atcelt antidempinga nodevu, kas prasītājam uzlikta ar Padomes 2009. gada 7. septembra Regulu (EK) Nr. 826/2009, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1659/2005, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes magnēzija ķieģeļu importam⁽¹⁾ tiktāl, ciktāl tajā attiecībā uz prasītāju noteiktais antidempinga maksājums pārsniedz antidempinga maksājumu, kāds tiktu piemērots, ja tas būtu noteikts, pamatojoties uz sākotnējā izmeklēšanā piemēroto metodi, lai atbilstoši pamatregulas⁽²⁾ 10. panta 2. punktam ņemtu vērā, ka eksportējot netiek atmaksāts Ķīnā samaksātais pievienotās vērtības nodoklis;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savas apelācijas sūdzības pamatojumam izvirza trīs pamatus par to, ka Vispārējā tiesa ir noraidījusi tās otro atcelšanas pamatu, proti, ka Padome un Komisija ir pārkāpušas antidempinga pamatregulas 11. panta 9. punktu.

Ar savu pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atteikdamās izskatīt jautājumu par to, kāda metode eksporta cenas un normālās vērtības salīdzināšanai tika piemērota sākotnējā izmeklēšanā, un tādējādi tā nevarēja pamatoti secināt, ka pārbaudes procedūrā nav notikusi "metodes maiņa" pamatregulas 11. panta 9. punkta nozīmē. Patiesībā esot notikusi radikāla salīdzinājuma metodes maiņa laikā starp sākotnējo izmeklēšanu, kad salīdzinājums tika veikts "bez PVN", un pārbaudes procedūru, kad salīdzinājums tika veikts "ar iekļauto PVN". Šīs pēdējās metodes piemērošanas rezultātā dempinga starpība bija augstāka nekā tā, kāda tā būtu bijusi, piemērojot sākotnējā izmeklēšanā izmantoto metodi.

Ar savu otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka iestādēm ir pienākums vairs nepiemērot sākotnējā izmeklēšanā piemēroto metodi eksporta cenas un normālās vērtības salīdzināšanai, ja tās rezultātā tiek veikta korekcija, kas nav atļauta pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktā, tādējādi sajaucot "korekcijas" un "salīdzināšanas metodes" jēdzienus.

Ar savu trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinādama, ka PVN atmaksas likmes atšķirība starp sākotnējās izmeklēšanas laiku un pārbaudes procedūras laiku ir apstākļu maiņa, kas pamato metodes maiņu, lai arī netika pierādīts, ka šī atšķirība sākotnējās izmeklēšanas laikā izmantoto salīdzināšanas metodi būtu padarījusi par nepiemērojamu. Tā kā izņēmums attiecībā uz "apstākļu maiņu" ir jāinterpretē šauri, pārsūdzētā sprieduma 62.-64. punktā ietvertais pamatojums acīmredzami šai stingrajai prasībai neatbilst.

⁽¹⁾ OV L 240, 7.lpp.

⁽²⁾ Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 16. janvārī iesniedza Varhoven administrativen sad (Bulgārija) — Efir OOD/Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" Plovdiv

(Lieta C-19/12)

(2012/C 89/22)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven admmministrativen sad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: Efir OOD

Atbildētājs kasācijas tiesvedībā: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" Plovdiv

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 62. panta 1) un 2) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nodokļa iekasējamības gadījums attiecas tiklab uz darījumiem, kas ir apliekami ar nodokli, kā arī uz darījumiem, kas nav apliekami ar nodokli?
2. Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde: vai ir pieļaujams tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds ir piemērojams pamatlīdētā, saskaņā ar kuru arī no nodokļa atbrīvotu darījumu noslēgšanas brīdī iestājas nodokļa iekasējamības gadījums?

3. Vai Direktīvas 2006/112 62. un 63. pantam ir tieša iedarbība?

(¹) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 8. novembra spriedumu lietā T-88/09 *Idromacchine Srl u.c./Komisija* 2012. gada 24. janvārī iesniedza *Idromacchine Srl u.c.*

(Lieta C-34/12 P)

(2012/C 89/23)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Idromacchine Srl*, *Alessandro Capuzzo*, *Roberto Capuzzo* (pārstāvji — *W. Viscardini* un *G. Donà*, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— daļēji atcelt Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 8. novembra spriedumu lietā T-88/09 daļā, kurā:

tajā nav atzīts *Idromacchine* nodarītais mantiskais kaitējums;

tajā attiecībā uz *Idromacchine* ir atzīts morālais kaitējums nenozīmīgā apmērā;

tajā nav atzīts *R. Capuzzo* nodarītais morālais kaitējums;

līdz ar to apmierināt pirmajā instancē formulētos prasītāju prasījumus;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji norāda uz šādām Vispārējās tiesas pieļautām kļūdām tiesību piemērošanā:

I. acīmredzama, no tiesvedības aktiem izrietoša kļūda tiktāl, ciktāl Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka *Idromacchine* piedēvēto kaitējuma pamatā esošo faktu kļūdainā rakstura izvērtējums nav attiecīgās prasības priekšmets;

II. nepietiekams un tādējādi kļūdainais pamatojums attiecībā uz iebildumu par pienākuma ievērot pienācīgu rūpību un tiesību uz aizstāvību principu pārkāpumu noraidījumu;

III. acīmredzama, no tiesvedības aktiem izrietoša faktisko apstākļu un pierādījumu attiecībā uz nodarīto materiālo kaitējumu sagrozīšana — Pierādīšanas pienākumu reglamentējošo tiesību normu pārkāpums — Kļūdas pamatojumā;

IV. pienākuma norādīt pamatojumu, samērīguma un nediskriminācijas principu pārkāpums, kā arī tiesību aizsardzības iespējas neesamība attiecībā uz *Idromacchine* piešķirtā morālā kaitējuma atlīdzinājuma apmēra novērtēšanas kritērijiem;

V. nediskriminācijas principa pārkāpums, pamatojuma nesniegšana, acīmredzama, no tiesvedības aktiem izrietoša materiāltiesiskā neprecizitāte attiecībā uz atteikumu piešķirt zaudējumu atlīdzību par *R. Capuzzo* nodarīto morālo kaitējumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā T-76/06 *ASPLA/Komisija* 2012. gada 25. janvārī iesniedza *Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA)*

(Lieta C-35/12 P)

(2012/C 89/24)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA)* (pārstāvji — *E. Garayar Gutiérrez* un *M. Troncoso Ferrer*, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu;

— atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā T-76/07 *ASPLA/Komisija*;

— pakārtoti — ievērojami samazināt Komisijas uzlikto un Eiropas Savienības Vispārējās tiesas apstiprināto naudas sodu, ņemot vērā no samērīguma, vienlīdzības un nediskriminācijas principiem izrietošās prasības;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

1. **Pirmais apelācijas pamats** ir pamatots ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. panta un Tiesas judikatūras attiecībā uz šo tiesību normu un “vienota un turpināta pārkāpuma” jēdzienu pārkāpumu, kā arī ar procesuālo tiesību normu attiecībā uz pierādīšanas pienākumu un pierādījumu novērtēšanu pārkāpumu.

Pārsūdzētajā spriedumā esot pieļautas kļūdas vērtējumā attiecībā uz pierādījumiem, ko Komisija sniegusi, lai ASPLA piemērotu vienota un turpināta pārkāpuma jēdzienu, gan saistībā ar tās apgalvoto piedalīšanos pārkāpumos valējo maisu un “*block bags*” nozarē, gan saistībā ar to, ka ASPLA esot bijis zināms par apakšgrupās, kurās tā nepiedalījās, īstenoto pārkāpjošo rīcību un par šādas rīcības ietilpšanu “vispārējā slepenā shēmā”.

2. **Otrais apelācijas pamats** ir pamatots ar kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot par novēlotu apgalvojumu, ka ASPLA uzliktās finansiālās sankcijas noteikšanai izmantotie dati par pārdošanas apjomu ir nepareizi. Pakārtoti šis apgalvojums ir tieši saistīts ar sabiedriskās kārtības rakstura jautājumu, un tas, ka Vispārējā tiesa to nav izskatījusi, pats par sevi ir kļūda tiesību piemērošanā.

Saistībā ar galveno pamatu Vispārējās tiesas pieļauto kļūdu veidojot tas, ka šis arguments nav jauns pamats, bet gan jau esoša pamata paplašināšana, kā arī tas, ka sankcijas aprēķināšanai datu par ASPLA pārdošanas apjomu vietā tika izmantoti dati par *Grupo Armando Álvares* pārdošanas apjomu.

Attiecībā uz pakārtoti izvirzīto pamatu kļūdu tiesību piemērošanā veidojot tas, ka Vispārējā tiesa neesot novērtējusi Komisijas pienākuma norādīt pamatojumu apjomu saistībā ar ASPLA uzliktā naudas soda pamatsummas aprēķināšanai izmantoto metodi.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā T-78/06 *Álvarez/Komisija* 2012. gada 25. janvārī iesniedza *Armando Álvarez, S.A.*

(Lieta C-36/12 P)

(2012/C 89/25)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Armando Álvarez, S.A.* (pārstāvji — *E. Garayar Gutiérrez* un *M. Troncoso Ferrer*, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pieņemt izskatīšanā šo apelācijas sūdzību;
- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā T-78/06 *Álvarez/Komisija* un līdz ar to atcelt Komisijas 2005. gada 30. novembra Lēmumu C(2005) 4634, galīgā redakcija, lietā COMP/F/38.354, ciktāl tas attiecas uz *Armando Álvarez, S.A.* atzīšanu par vainojamu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

1. **Galvenais pamats**, kurā apgalvots, ka esot izdarīta kļūda tiesību piemērošanā un aizskartas tiesības uz aizstāvību, izvērtējot, vai apelācijas sūdzības iesniedzēja ir vainojama pārkāpuma izdarīšanā

Vispārējā tiesa atzina *Armando Álvarez* par vainojamu pārkāpumā, kuru tā esot izdarījusi kā karteļa tieša dalībniece, tādējādi ņemdam vērā ne tikai jaunus pamatojumus, bet arī no pārsūdzētajā lēmumā minētajiem atšķirīgus vainojamības pamatus. Turklāt Vispārējā tiesa noraidīja prasību izklāstītos argumentus, jo uzskatīja tos par nepietiekamiem, lai atspēkotu pieņēmumu, ka *Armando Álvarez* īstenojusi faktisku kontroli pār savu meitassabiedrību. Tomēr, tā kā Komisijas lēmumā nav izdarīts nekāds pieņēmums, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja būtu īstenojusi faktisku kontroli pār meitassabiedrību, apelācijas sūdzības iesniedzējai neesot bijis šāds pieņēmums jāatspēko, jo pierādīšanas pienākums pilnā apmērā esot Komisijai.

Šādi rīkojoties, Vispārējā tiesa esot kļūdaini piemērojusi jēdzienus, ar ko saprotamas līdzdalība pārkāpumā un vainojamība tajā, kā arī aizskārusi apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības uz aizstāvību.

2. **Pakārtotais pamats**, kurā apgalvots, ka neesot norādīts pamatojums apgalvojumiem, ka *Armando Álvarez* neesot īstenojusi faktisku kontroli pār *Aspla*

Pakārtoti gadījumā, ja būtu jāpiekrīt viedoklim, ka *Armando Álvarez* ir tieši vainojama LESD 101. pantu pārkāpjošā rīcībā, un jāpieņem pieņēmums par mātessabiedrības/meitassabiedrības atbildību, *quod non*, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa, neizvērtējusi prasībā atcelt lēmumu faktiski izklāstītos argumentus, vienīgi nosprieda, ka *Armando Álvarez* izvirzītie argumenti neliek apšaubīt tās atbildību. Tādēļ Vispārējās tiesas spriedumā acīmredzami neesot norādīts pamatojums.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās (piektā palāta) tiesas 2011. gada 24. novembra spriedumu lietā T-131/10 Saupiquet/Komisija 2012. gada 26. janvārī iesniedza Saupiquet

(Lieta C-37/12 P)

(2012/C 89/26)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Saupiquet SAS (pārstāvis — R. Ledru, avocat)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2011. gada 24. novembra spriedumu lietā T-131/10 Saupiquet/Komisija;
- pilnībā apmierināt sabiedrības Saupiquet šajā apelācijas sūdzībā ietvertos prasījumus un pirmajā instancē izklāstītos prasījumus;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja, pirmkārt, norāda to, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas pamatprincipus un līdz ar to arī Līguma par Eiropas Savienību 2. un 9. pantu, Līguma par Eiropas Savienības darbību 8. pantu, kā arī Pamattiesību hartas 20. un 21. pantu.

Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot pārkāpusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 3. pantu, piešķirot Eiropas Savienībai kompetenci un it īpaši ekskluzīvu atbildību muitas jomā.

Treškārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka esot pārkāpts Kopienas Muitas kodeksa ⁽¹⁾ 247. un 247.a pants.

Ceturtkārt un pēdējokārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja visbeidzot norāda, ka esot pārkāpts Padomes Regulas Nr. 975/2003 ⁽²⁾ 7. pants.

Faktiski, pretēji Vispārējās tiesas apgalvotajam, no kopīgas iepriekš minēto tekstu piemērošanas izriet, ka Komisija ir jāsauc pie atbildības par negatīvajām sekām, kas radās no muitas biroju

slēgšanas svētdienās atsevišķās dalībvalstīs, un tai ir jāveic pasākumi, kas ir nepieciešami, lai labotu minētās sekas.

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2003. gada 5. jūnija Regula (EK) Nr. 975/2003 par tarifu kvotas atklāšanu un pārvaldīšanu tunzivju konservu, uz ko attiecas KN kodi 1604 14 11, 1604 14 18 un 1604 20 70, ieviešanai (OV L 141, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā T-79/06 Sachsa Verpackung/Komisija 2012. gada 27. janvārī iesniedza Gascogne Sack Deutschland GmbH, agrāk — Sachsa Verpackung GmbH

(Lieta C-40/12 P)

(2012/C 89/27)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Gascogne Sack Deutschland GmbH, agrāk — Sachsa Verpackung GmbH (pārstāvji — F. Puel un L. François-Martin, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas ceturtās palātas 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā T-79/06 [...] un nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai sprieduma taisīšanai, ievērojot Tiesas norādes, tostarp par finanšu sekām, kas apelācijas sūdzības iesniedzējai rodas no saprātīga termiņa pārsniegšanas;
- samazināt naudas soda apmēru, lai ņemtu vērā finanšu sekas, kas apelācijas sūdzības iesniedzējai rodas no saprātīga termiņa pārsniegšanas;
- piespriest atbildējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savas sūdzības pamatošanai izvirza četrus pamatus.

Pirmajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neizdarīdama secinājumus par sekām, ko rada Līguma par Eiropas Savienību, it īpaši tā 6. panta, stāšanās spēkā 2009. gada 1. decembrī, ar kuru Eiropas Savienības Pamattiesību hartai tiek piešķirts tāds pats juridisks spēks kā Līgumiem.

Otrajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav pietiekami pamatojusi savu spriedumu par Regulas Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 2. punkta un Regulas Nr. 17 ⁽²⁾ 15. panta piemērošanu.

Trešajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa nav veikusi tai uzticēto pārbaudi tiesā un nav pietiekami pārbaudījusi Komisijas pamatojumu un argumentāciju par rīcības ietekmi uz tirgu.

Ceturtajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja pakārtoti atsaucas uz to, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi procesu, pārkāpuma saprātīga termiņa principu, kas ir noteikts ECPAK 6. pantā, un efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu. Šis pamats dodot apelācijas sūdzības iesniedzējai tiesības prasīt, galvenokārt, atcelt taisīto spriedumu un, pakārtoti, samazināt naudas soda apmēru, lai tiktu ņemtas vērā finanšu sekas, ko apelācijas sūdzības iesniedzējai rada saprātīga termiņa pārsniegšana.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [EKL] 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1962. gada 6. februāra Regula Nr. 17. Pirmā regula par [EKL] [81.] un [82.] panta īstenošanu (OV 1962, 13, 204. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 2. februārī — Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-55/12)

(2012/C 89/28)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lyal un W. Mölls)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, piešķirot atbrīvojumu no akcīzes nodokļa degvielai, ko transportlīdzekļiem izmanto invalīdi, un neievērojot minimālo nodokļa likmi, kas ir noteikta Padomes Direktīvā 2003/96/EK ⁽¹⁾, Īrija nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Īrijai atbildzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija norāda, ka, saglabājot atbrīvojumu no akcīzes nodokļa dzinēju degvielai, ko izmanto invalīdi, Īrija nav izpildījusi direktīvā paredzētos pienākumus.

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīva 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 51. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturttā palāta) 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā T-72/06 *Groupe Gascogne*/Komisija 2012. gada 6. februārī iesniedza *Groupe Gascogne SA*

(Lieta C-58/12 P)

(2012/C 89/29)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Groupe Gascogne SA* (pārstāvji — P. Hubert un E. Durand, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt spriedumu, ciktāl ar to ir noraidīta *Groupe Gascogne* prasība atcelt Komisijas 2005. gada 30. novembra Lēmumu C(2005) 4634, galīgā redakcija, par EKL 81. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/F/38.354 — Rūpnieciskie maisi) un ciktāl ar to *Groupe Gascogne* ir piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

— atcelt spriedumu, ciktāl ar to ir apstiprināts sods, kas ar minēto lēmumu ir uzlikts apelācijas sūdzības iesniedzējai;

— nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā spriestu atbilstoši Tiesas norādēm, vai arī tieši noteikt sodu tādā apmērā:

— kas nepārsniedz 10 % no sabiedrību *Sachsa* un *Groupe Gascogne S.A.* kopējā apgrozījuma, jo šis process attiecas tikai uz šīm sabiedrībām;

— un/vai kurā tiek ņemts vērā acīmredzami pārāk lielais tiesvedības ilgums Vispārējā tiesā.

— piespriest atbildētājai — Eiropas Komisijai — atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atsakoties izvērtēt tādu grozījumu ietekmi, kas Savienības tiesību sistēmā veikti ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā 2009. gada 1. decembrī, proti, konkrētāk, attiecībā uz sekām, ko šajā lietā izraisa Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. panta noteikumu piemērošana, ar ko tiek aizsargāta *Groupe Gascogne* nevainīguma prezumpcija.

Otrajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. pantu, nepamatoti tai piedēvējot kopīgu un solidāru atbildību par *Sachsa* darbībām kopš 1994. gada 1. janvāra tikai tāpēc, ka tika konstatēta sabiedrības *Sachsa* pamatkapitāla 100 % piederība *Groupe Gascogne*, un apstiprinot lēmumu par to, ka pēdējā ir kopīgi un solidāri atbildīga par *Sachsa* uzliktā naudas soda EUR 9,90 miljonu apmērā samaksāšanu.

Trešajā pamatā, kas iesniegts pakārtoti, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību

piemērošanā, kļūdaini interpretējot “uzņēmuma” jēdzienu Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. panta izpratnē, un tādējādi pārbaudot Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 2. punktā paredzēto 10 % apgrozījuma griestu ievērošanu salīdzinājumā ar *Groupe Gascogne* konsolidēto apgrozījumu, kaut gan, lai *Groupe Gascogne* varētu tikt uzskatīta par kopīgi un solidāri atbildīgu par *Sachsa* pārmesto pārkāpumu, tai vajadzēja balstīties tikai uz sabiedrību *Groupe Gascogne* un *Sachsa* kopējo apgrozījumu, jo netika norādīti iemesli, kāpēc citas *Groupe Gascogne* meitassabiedrības būtu jāietver “uzņēmumā”, kas ir atbildīgs par apgalvotajām *Sachsa* pretkonkurences darbībām.

Visbeidzot, ceturtajā pamatā, kas arī ir iesniegts pakārtoti, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta noteikumus, jo apelācijas sūdzības iesniedzējas lieta nav tikusi izskatīta saprātīgā termiņā.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [EKL] 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2012. gada 13. februāra spriedums — Budapesti Erőmű/Komisija

(Apvienotās lietas T-80/06 un T-182/09) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts — Elektrības vairumtirdzniecības tirgus — Priekšrocību noteikumi, ko Ungārijas valsts uzņēmums piešķir atsevišķiem elektrības ražotājiem elektrības pirkuma līgumos — Lēmums uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un piespriests to atļūdzināt — Jauns atbalsts — Privāta investora kritērijs)

(2012/C 89/30)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Budapesti Erőmű Zrt (Budapešta, Ungārija) (pārstāvji — lietās T-80/06 un T-182/09 — M. Powell, solicitor, C. Arhold un K. Struckmann, advokāti, kā arī lietā T-182/09 — A. Hegyi, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — lietās T-80/06 un T-182/09 — N. Khan, L. Flynn un K. Talabér-Ritz, kā arī lietā T-80/06 — V. Di Bucci)

Priekšmets

Lietā T-80/06 prasība atcelt Komisijas lēmumu, kas paziņots Ungārijai ar 2005. gada 9. novembra vēstuli, uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru valsts atbalsta lietā C 41/2005 (ex NN 49/2005) — Ungārijas “balasta izmaksas” un lietā T-182/09 prasība atcelt Komisijas 2008. gada 4. jūnija Lēmumu 2009/609/EK valsts atbalsta lietā C 41/05, ko Ungārija piešķirusi elektrības pirkuma līgumos (OV 2009, L 225, 53. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

1. prasību noraidīt;
2. Budapesti Erőmű Zrt atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 108, 06.05.2006.

Vispārējās tiesas 2012. gada 14. februāra spriedums — Itālija/Komisija

(Lieta T-267/06) ⁽¹⁾

(ELVGF — Garantiju nodaļa — Izdevumi, kas ir izslēgti no Kopienas finansējuma — Finanšu korekcijas — Augļi un dārzeņi — Liellopu gaļas valsts rezerves)

(2012/C 89/31)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvis — G. Aiello, avvocato dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — C. Cattabriga un F. Jimeno Fernández, kam palīdz A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 27. jūlija Lēmumu 2006/554/EK, ar ko no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu (OV L 218, 12. lpp.), tiktāl, ciktāl ar attiecīgo lēmumu ir izslēgti atsevišķi Itālijas Republikai radušies izdevumi augļu un dārzeņu nozarē, kā arī liellopu gaļas valsts rezerves nozarē

Rezolutīvā daļa:

1. prasību noraidīt;
2. Itālijas Republika sedz savus, kā arī atļūdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 281, 18.11.2006.

Vispārējās tiesas 2012. gada 14. februāra spriedums — Vācija/Komisija

(Lieta T-59/09) ⁽¹⁾

(Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2011 — Dokumenti attiecībā uz izbeigtu procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi — Dalībvalsts izdoti dokumenti — Piekļuves piešķiršana — Dalībvalsts iepriekšēja piekrišana)

(2012/C 89/32)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — M. Lumma, B. Klein un A. Wiedmann)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — B. Smulders, P. Costa de Oliveira un F. Hoffmeister)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāvji — sākotnēji M. Muñoz Pérez, pēc tam S. Centeno Huerta) un Polijas Republika (pārstāvji — sākotnēji M. Dowgielewicz, M. Szpunar un B. Majczyna)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Dānijas Karaliste (pārstāvji — sākotnēji J. Bering Liisberg un B. Weis Fogh, pēc tam S. Juul Jørgensen un C. Vang), Somijas Republika (pārstāvis — J. Heliskoski) un Zviedrijas Karaliste (pārstāvji — K. Petkovska, A. Falk un S. Johannesson)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2008. gada 5. decembra Lēmumu SG.E.3/RG/mbp D(2008) 10067, ar ko pilsoņiem ir piešķirta piekļuve dažiem dokumentiem, kurus Vācijas Federatīvā Republika ir nosūtījusi procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi Nr. 2005/4569 ietvaros

Rezolutīvā daļa:

1. prasību noraidīt;
2. Vācijas Federatīvā Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
3. Dānijas Karaliste, Spānijas Karaliste, Somijas Republika, Polijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 113, 16.05.2009.

Vispārējās tiesas 2012. gada 14. februāra spriedums — *Electrolux un Whirlpool/Komisija*

(Apvienotās lietas T-115/09 un T-116/09) (¹)

(Valsts atbalsts — Francijas Republikas paziņots pārstrukturēšanas atbalsts lielās sadzīves elektrotehnikas ražotājam — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu ar nosacījumiem — Acīmredzamas kļūdas vērtējumā — Pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai)

(2012/C 89/33)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Electrolux AB (Stokholma, Zviedrija) (pārstāvji — F. Wijckmans un H. Burez, avocats) (lieta T-115/09); un Whirlpool Europe BV (Breda, Nīderlande) (pārstāvji — sākotnēji F. Tuytschaever un B. Bellen, pēc tam H. Burez un F. Wijckmans, avocats) (lieta T-116/09)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Flynn un C. Giolito)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji — sākotnēji G. de Bergues un A.-L. Vendrolini, pēc tam G. de Bergues un J. Gstalter); Fagor France SA (Rueil-Malmaison, Francija) (pārstāvji — J. Derenne un A. Müller-Rappard, avocats)

Priekšmets

Komisijas 2008. gada 21. oktobra lēmuma, ar kuru tika atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu pārstrukturēšanās atbalsts, kuru Francijas iestādes vēlas izmaksāt uzņēmumam FagorBrandt ar noteiktiem nosacījumiem (valsts atbalsts C 44/2007 (ex N 460/2007)), atcelšana

Rezolutīvā daļa:

1. Komisijas 2008. gada 21. oktobra Lēmumu 2009/485/EK par valsts atbalstu C 44/07 (ex N 460/07), ko Francija plāno piešķirt uzņēmumam FagorBrandt, noraidīt;
2. Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina tos, kas šajā instancē radušies Electrolux AB un Whirlpool Europe BV;
3. Francijas Republika un Fagor France SA sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 113, 16.05.2009.

Vispārējās tiesas 2012. gada 10. februāra spriedums — *Verenigde Douaneagenten/Komisija*

(Lieta T-32/11) (¹)

(Muitas savienība — Nīderlandes Antiļu izcelsmes cukurniedru jēlcukura imports — Ievedmuitas nodokļa pēcmuitas piedziņa — Pieteikums par ievedmuitas nodokļa atļaušanu — Regulas (EEK) Nr. 2913/92 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 239. pants — Būtisku formas prasību pārkāpums)

(2012/C 89/34)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Verenigde Douaneagenten BV (Roterdama, Nīderlande) (pārstāvji — J. Van der Meché un S. Moolenaar, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Bouyon un B. Burggraaf)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2010. gada 1. oktobra Lēmumu C(2010) 6754, galīgā redakcija, kurā ir konstatēts, ka, pirmkārt, ievedumtās nodokļa pēcmuitošanas piedziņa ir pamatota un ka, otrkārt, īpašā gadījumā šā nodokļa atlaišana nav pamatota (lieta REC 02/09)

Rezolutīvā daļa:

1. atcelt Komisijas 2010. gada 1. oktobra Lēmumu C(2010) 6754, galīgā redakcija, kurā konstatēts, ka ievedumtās nodokļa EUR 531 985,59 apmērā atlaišana saskaņā ar Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 239. pantu nav pamatota;
2. prasību pārējā daļā noraidīt;
3. katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 103, 02.04.2011.

Vispārējās tiesas 2012. gada 14. februāra rīkojums — Peeters Landbouwmachines/ITSB — Fors MW (“BIGAB”)

(Lieta T-33/11) (¹)

(Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “BIGAB” — Absolūts spēkā neesamības atzīšanas process — Ļaunticības neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2012/C 89/35)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Peeters Landbouwmachines BV (Etten-Leur, Nīderlande) (pārstāvis — P. Claassen, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — P. Geroulakos)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: AS Fors MW (Saue, Igaunija) (pārstāvji — M. Nielsen un J. Hansen, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 4. novembra lēmumu R 210/2010-1 par spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Peeters Landbouwmachines BV un AS Fors MW

Rezolutīvā daļa:

1. prasību noraidīt;

2. Peeters Landbouwmachines BV atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 80, 12.03.2011.

Vispārējās tiesas 2012. gada 26. janvāra rīkojums — Mojo Concerts un Amsterdam Music Dome Exploitatie/Komisija

(Lieta T-90/09) (¹)

(Valsts atbalsts — Prasības atcelt tiesību aktu — Gemeente Rotterdam ieguldījums kompleksā Ahoy’ — Lēmums, ar kuru konstatē valsts atbalsta neesamību — Individuālas skaršanas neesamība — Nepieņemamība)

(2012/C 89/36)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Mojo Concerts BV (Delfta, Nīderlande) un Amsterdam Music Dome Exploitatie BV (Delfta, Nīderlande) (pārstāvis — S. Beeston, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — H. van Vliet un K. Gross)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — M. Noort, C. Wissels, M. de Grave, Y. de Vries un J. Langer); Gemeente Rotterdam (Nīderlande) (pārstāvji — J. Feenstra un J. Fanoy, avocats) un Ahoy’ Rotterdam NV (Roterdama) (pārstāvji — sākotnēji M. van der Woude un E. Offers, vēlāk M. Maas-Coymans, avocats)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2008. gada 21. oktobra lēmumu C(2008) 6018, galīgā redakcija, par Gemeente Rotterdam ieguldījumu kompleksā Ahoy’ [valsts atbalsts C 4/2008 (ex N 97/2007, ex CP 91/2007)]

Rezolutīvā daļa:

1. prasību noraidīt kā nepieņemamu;
2. Mojo Concerts BV un Amsterdam Music Dome Exploitatie BV sedz savus tiesāšanās izdevumus, ka arī atlīdzina Eiropas Komisijas, Gemeente Rotterdam un Ahoy’ Rotterdam NV tiesāšanās izdevumus;
3. Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 102, 01.05.2009.

Vispārējās tiesas 2012. gada 31. janvāra rīkojums — Ayadi/Komisija(Lieta T-527/09) ⁽¹⁾

(Kopējās ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret personām un organizācijām, kas ir saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban — Regula (EK) Nr. 881/2002 — Ieinteresētās personas svītrotšana no attiecīgo personu un vienību saraksta — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2012/C 89/37)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Chafiq Ayadi (Dublina, Īrija) (pārstāvji — sākotnēji B. Emmerson, QC, S. Cox, barrister, un H. Miller, solicitor, pēc tam E. Grieves, barrister, un E. Miller)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Paasivirta, T. Scharf un M. Konstantinidis)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — E. Finnegan un R. Szostak)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2009. gada 13. oktobra Regulu (EK) Nr. 954/2009, ar kuru 114. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban (OV L 269, 20. lpp.), ciktāl šis tiesību akts attiecas uz prasītāju

Rezolutīvā daļa:

1. izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
2. Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Chafiq Ayadi tiesāšanās izdevumus un tai būs arī jāatlīdzina Vispārējai tiesas summas, kas izmaksātas juridiskās palīdzības sakarā;
3. Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 148, 05.06.2010.

Vispārējās tiesas 2012. gada 3. februāra rīkojums — Ecologistas en Acción-CODA/Komisija(Lieta T-359/10) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas attiecas uz Cabanyal kvartāla Valensijā (Spānija) attīstības plānu — Dalībvalsts izdoti dokumenti — Piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar pārbaudi, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību — Izņēmums saistībā ar tiesvedības un juridisku atzinumu aizsardzību — Vides informācija — Regula (EK) Nr. 1367/2006 — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2012/C 89/38)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ecologistas en Acción-CODA (Madride, Spānija) (pārstāvis — J. Ramos Segarra, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — I. Martínez del Peral un P. Costa de Oliveira)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāvji — sākotnēji M. Muñoz Pérez, pēc tam S. Centeno Huerta, abogados del Estado)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2010. gada 30. jūnija lēmumu, ar kuru prasītājai tiek atteikta piekļuve noteiktiem dokumentiem par Spānijas iestāžu veikto izmeklēšanu lietā EU-PILOT -724/09/02 ENVI par īpašo aizsardzības un atjaunošanas plānu Cabanyal kvartālam Valensijas pilsētā (Spānija)

Rezolutīvā daļa:

1. prasību noraidīt;
2. Ecologistas en Acción-CODA sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;
3. Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 288, 23.10.2010.

Vispārējās tiesas 2012. gada 10. februāra rīkojums — AG/Parlaments**(Lieta T-98/11 P) ⁽¹⁾**

(Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Atlaišana pārbaudes laika beigās — Termins prasības celšanai — Nokavējums — Acmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)

(2012/C 89/39)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: AG (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — S. Rodrigues, A. Blot un C. Bernard-Glanz, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments (pārstāvji — S. Seyr un V. Montebello-Demogeot)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 16. decembra rīkojumu lietā F-25/10 AG/Parlaments (Krājumā vēl nav publicēts), ar ko tiek lūgts šo rīkojumu atcelt

Rezolutīvā daļa:

1. apelācijas sūdzību noraidīt kā acmredzami nepamatotu;
2. AG sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 120, 16.04.2011.**Vispārējās tiesas 2012. gada 25. janvāra rīkojums — MasterCard u.c./Komisija****(Lieta T-330/11) ⁽¹⁾**

(Prasība atcelt tiesību aktu — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas saistīti ar pētījumu par komersantu izmaksām un ieguvumiem, akceptējot dažādas maksājumu metodes — Trešo personu izdoti dokumenti — Netieši izteikts piekļuves atteikums — Interese celt prasību — Pēc prasības celšanas pieņemts tiešs lēmums — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2012/C 89/40)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: MasterCard, Inc. (Wilmington, Delaware, Amerikas Savienotās Valstis), MasterCard International, Inc. (Wilmington) un MasterCard Europe (Waterloo, Beļģija) (pārstāvji — B. Amory, V. Brophy un S. McInnes, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Clotuche-Duvieusart un V. Bottka)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas netiešo lēmumu, ar kuru prasītājiem tika liegta piekļuve atsevišķiem trešās personas izdotiem dokumen-

tiem pētījuma par “komersantu izmaksām un ieguvumiem, akceptējot dažādas maksājumu metodes”, ietvaros

Rezolutīvā daļa:

1. tiesvedību izbeigt;
2. Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 238, 13.08.2011.**Vispārējās tiesas 2012. gada 17. janvāra rīkojums — Afriqiyah Airways/Padome****(Lieta T-436/11) ⁽¹⁾**

(Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Lībijā — Svitrošana no attiecīgo personu un vienību saraksta — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2012/C 89/41)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Afriqiyah Airways (Tripoli, Lībija) (pārstāvis — B. Sarfati, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M.-M. José-phidès un B. Driessen)

Priekšmets

Prasība atcelt Padomes 2011. gada 23. maija Īstenošanas lēmumu 2011/300/KĀDP, ar ko īsteno Lēmumu 2011/137/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā (OV L 136, 85. lpp.), tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju

Rezolutīvā daļa:

1. izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
2. katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 290, 01.10.2011.**Prasība, kas celta 2012. gada 3. janvārī — Olive Line International/ITSB — Carapelli Firenze (“Maestro de Oliva”)****(Lieta T-4/12)**

(2012/C 89/42)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Olive Line International, SL (Madride, Spānija) (pārstāvis — M. Aznar Alonso, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecē: Carapelli Firenze SpA (Tavarnelle Val di Pesa (Firenze), Itālija)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- apmierināt šo prasību un atzīt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2011. gada 21. septembra lēmuma lietā R 1612/2010-2 neatbilstību Padomes Regulai Nr. 40/94 (tagad — Regula Nr. 207/2009) daļā, kurā, atceļot ITSB iebildumu nodaļas 2010. gada 20. jūlija lēmumu iebildumu procesā Nr. B 1344995, ir noraidīts Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums attiecībā uz starptautisko reģistrāciju Nr. 938 133 saistībā ar pieteikumā norādītajām precēm, kas ietilpst 29. un 30. klasē;
- piespriest atbildētājam un, attiecīgā gadījumā, personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt visus izdevumus, kas radušies šajā tiesvedībā, kā arī administratīvajā iebildumu un apelācijas procesā.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “Maestro de Oliva”, attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 29. un 30. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Carapelli Firenze SPA

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts vārdiska preču zīme “MAESTRO” attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 29. un 30. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: noraidīt iebildumus

Apelāciju padomes lēmums: apmierināt apelācijas sūdzību un noraidīt reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz daļu no tajā norādītajām precēm

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkta un ar to saistīto pantu pārkāpums, jo veids, kādā atbildētāja izmanto pretstatīto preču zīmi, nozīmējot apzinātas izmaiņas sākotnējā minētās pretstatītās preču zīmes koncepcijā un līdz ar to, būtiski maina preču zīmes “MAESTRO” atšķirtspēju, un Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo neesot konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespējas

Prasība, kas celta 2012. gada 9. janvārī — Andechser Molkerei Scheitz/Komisija

(Lieta T-13/12)

(2012/C 89/43)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Andechser Molkerei Scheitz GmbH (Andechs, Vācija)
(pārstāvis — H. Schmidt, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas Regulu (ES) Nr. 1131/2011, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1333/2008 II pielikumu attiecībā uz steviolglikozīdiem, ciktāl ar to tiek atļauts no *Stevia rebaudiana Bertoni* auga lapām ekstrahētos steviolglikozīdus izmantot tikai kā pārtikas piedevas, nevis kā lauksaimnieciskas izcelsmes augu valsts pārtikas produktu sastāvdaļas vai aromatizējošus preparātus;
- konstatēt pēc būtības, ka Eiropas Savienībai ir jāatlīdzina prasītājam zaudējumi, kas tai ir radušies tāpēc, ka ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 1131/2011, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1333/2008 II pielikumu, tiek atļauts no *Stevia rebaudiana Bertoni* auga lapām ekstrahētos steviolglikozīdus izmantot tikai kā pārtikas piedevas, nevis kā lauksaimnieciskas izcelsmes augu valsts pārtikas produktu sastāvdaļas vai aromatizējošus preparātus, un tāpēc citi uzņēmumi izmanto steviolglikozīdus savu tradicionālo piena produktu ražošanā, līdz ar to izstumjot prasītāju no konkurences, kamēr prasītājam kā bioloģiskai pienotavai un bioloģisko produktu ražotājai, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 834/2007 un Regulas (EK) Nr. 889/2008 prasības, ir liegts izmantot steviolglikozīdus kā pārtikas piedevas, lai arī prasītāja tos iegūst, ekstrahējot bioloģiski kultivētas *Stevia* lapas Savienības tiesībās attiecībā uz bioloģiskiem produktiem apstiprinātā procesā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja vērsās pret Komisijas Regulu (ES) Nr. 1131/2011, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1333/2008 II pielikumu attiecībā uz steviolglikozīdiem⁽¹⁾, ciktāl ar to tiek atļauts no *Stevia rebaudiana Bertoni* auga lapām ekstrahētos steviolglikozīdus izmantot tikai kā pārtikas piedevas, nevis kā lauksaimnieciskas izcelsmes augu valsts pārtikas produktu sastāvdaļas vai aromatizējošus preparātus.

Prasības pamatošanai prasītāja būtībā izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats: “non ultra vires” principa pārkāpums

Pirmām kārtām prasītāja apgalvo, ka steviolglikozīdus, kas tiek ekstrahēti no *Stevia rebaudiana Bertoni* auga lapām, Komisija ir nepamatoti kvalificējusi kā pārtikas piedevu un tādējādi ir pieņēmusi lietā aplūkoto regulu, pārsniedzot tai piešķirtās pilnvaras. Steviolglikozīdi atbilstoši to garšai tiek izraudzīti diferencēti. Tāpēc tie tehnoloģisku apsvērumu dēļ netiekot lietoti kā pārtikas piedevas atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1333/2008⁽²⁾ 3. panta 2. punktam, bet gan regulas preambulas piektā apsvēruma izpratnē vienīgi aromāta un/vai garšas piešķiršanai. Līdz ar to steviolglikozīdi esot jākvalificē kā augu valsts pārtikas sastāvdaļas vai kā aromatizējoši preparāti. Tādējādi Komisija esot rīkojusies *ultra vires*.

2. Otrais pamats: pamattiesību uz vienlīdzīgu attieksmi pārkāpums

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka ir pārkāptas tās pamattiesības uz vienlīdzīgu attieksmi patvaļīgas rīcības aizlieguma izpratnē, jo tai kā bioloģiskai pienotavai tiekot liegts ražot un pārdot bioloģisku jogurtu ar bioloģiskas izcelsmes steviolglikozīdiem, kamēr tās konkurentiem, kas piedāvā tradicionālā lauksaimniecībā [ražotu] jogurtu, tiekot atļauta steviolglikozīdu izmantošana. Bioloģiskas izcelsmes steviolglikozīdu kā pārtikas piedevas izmantošanu aizliedzot Regulas (EK) Nr. 834/2007⁽³⁾ 19. panta 2. punkta b) apakšpunkts, saskaņā ar kuru ražošanā var tikt izmantotas tikai attiecībā uz bioloģiskiem produktiem apstiprinātas pārtikas piedevas. Šāda apstiprināšana neesot veikta nedz Regulas (EK) Nr. 889/2008⁽⁴⁾ 27. panta 1. punkta a) apakšpunktā, nedz esot notikusi ar iekļaušanu šīs regulas VIII pielikuma A iedaļas pozitīvajā sarakstā. Tādējādi Komisija, atļaujot steviolglikozīdus izmantot tikai kā pārtikas piedevas, esot konkurenci kavējošā veidā prettiesiski iejaukusies tirgū par labu tradicionālo produktu piedāvātājiem.

3. Trešais pamats: pamattiesību uz īpašuma aizsardzību un ekonomiskās pamatbrīvības pārkāpums

Treškārt, prasītāja atsauca uz savu pamattiesību uz īpašuma aizsardzību un savas ekonomiskās pamatbrīvības pārkāpumu.

4. Ceturtais pamats: pamatojuma nenorādīšana

Turklāt Regula Nr. 1131/2011 esot nepietiekami pamatota, jo preambulas apsvērumos neesot paskaidrots, kāpēc steviolglikozīdi, kas domāti vienīgi aromatizēšanai, saldināšanai un rūgtenas garšas nianšes piešķiršanai, tiek kvalificēti kā pārtikas piedevas.

⁽¹⁾ Komisijas 2011. gada 11. novembra Regula (ES) Nr. 1131/2011, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1333/2008 II pielikumu attiecībā uz steviolglikozīdiem (OV L 295, 205. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1333/2008 par pārtikas piedevām (OV L 354, 16. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2007. gada 28. jūnija Regula (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu (OV L 189, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2008. gada 5. septembra Regula (EK) Nr. 889/2008, ar ko paredz sīki izstrādātus bioloģiskās ražošanas, marķēšanas un kontroles noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu (OV L 250, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 16. janvārī — Hagenmeyer un Hahn/Komisija

(Lieta T-17/12)

(2012/C 89/44)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Moritz Hagenmeyer (Hamburga, Vācija) un Andreas Hahn (Hannovere, Vācija) (pārstāvis — T. Teuffer, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Komisijas 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1170/2011 par atteikumu piešķirt atļauju dažām veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem, kuras attiecas uz slimības riska samazināšanu (OV L 299, 1. lpp.) daļā, kas attiecas uz prasītāju pieteikto norādi “regulāri dzerot lielu daudzumu ūdens, ir iespējams mazināt dehidratācijas risku un vienlaicīgi novērst darbaspēju mazināšanos”;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem⁽¹⁾ veselīguma norādes uz pārtikas produktiem ir aizliegtas, ciktāl tām atbilstoši minētajai regulai Komisija nav izsniegusi atļaujas un iekļāvusi sarakstā ar norādēm, par kurām izsniedz atļaujas.

Šī prasība ir vērsta pret Komisijas 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1170/2011 par atteikumu piešķirt atļauju dažām veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem, kuras attiecas uz slimības riska samazināšanu⁽²⁾, ciktāl ar to tika noraidīta šādas norādes par saslimšanas riska mazināšanu, par kuru vēlas saņemt atļauju, iekļaušana atļauto norāžu sarakstā: “Regulāri dzerot lielu daudzumu ūdens, ir iespējams mazināt dehidratācijas risku un vienlaicīgi novērst darbaspēju mazināšanos”.

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza deviņus pamatus.

1. Pirmais pamats: “riskā faktora” nosaukšanas nebūtiskums

Pirmkārt, prasītāji pārmet, ka atbildētāja ir atzinusi par saistošu "riskā faktora" nosaukšanu pieteikumā par atļauju, lai gan tāds pienākums no Regulas Nr. 1924/2006 neizrietot.

2. Otrais pamats: pieteikumā par atļauju faktiski minēta "riskā faktora" neņemšana vērā

Turklāt prasītāji pārmet, ka atbildētāja esot ignorējusi, ka prasītāji savos priekšlikumos par pieteiktās veselīguma norādes formulējumu esot faktiski minējuši "riskā faktoru".

3. Trešais pamats: samērīguma principa pārkāpums

Tāpat prasītāji apgalvo, ka Regula Nr. 1170/2011 kopumā esot nesamērīga.

4. Ceturtais pamats: juridiskā pamata nepietiekamība

Prasītāji uzskata, ka apstrīdētajai regulai turklāt neesot pietiekama juridiskā pamata, jo tā esot balstīta uz Regulas Nr. 1924/2006 17. panta noteikumiem, skatot tos kopā ar 14. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 10. panta 1. punktu, kas savukārt pārkāpjot Savienības tiesības un it īpaši samērīguma principu.

5. Piektais pamats: nepieļaujams likumdošanas instruments

Piektkārt, prasītāji apgalvo, ka atbildētāja esot pārkāpusi būtiskas formas prasības, pieņemot regulu tā vietā, lai pieņemtu Regulā Nr. 1924/2006 paredzēto lēmumu.

6. Sestais pamats: kompetenču sadalījuma pārkāpums

Šajā ziņā prasītāji norāda, ka atbildētāja procesā neesot ņēmusi vērā Regulā Nr. 1924/2006 paredzēto kompetenču sadalījumu starp atbildētāju, Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un Federālo patērētāju aizsardzības un pārtikas nekaitīguma biroju [*Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit*].

7. Septītais pamats: lēmumu savlaicīga nepieņemšana

Turklāt prasītāji pārmet, ka neesot tikuši ievēroti Regulā Nr. 1924/2006 paredzētie saistošie pieteikuma tālākvirzīšanas, zinātniska atzinuma izstrādāšanas un lēmuma par atļauju pieņemšanas termiņi.

8. Astotais pamats: nepienācīga apsvērumu ņemšana vērā

Turpinājumā prasītāji pārmet, ka atbildētāja esot pārkāpusi būtiskas formas prasības, jo savā lēmumā par atļauju tā neesot ievērojusi būtisku prasītāju un procesā iesaistītās ieinteresētās trešās personas apsvērumu daļu.

9. Devītais pamats: pamatojuma nepietiekamība

Visbeidzot prasītāji pārmet, ka atbildētāja neesot pietiekamā mērā izpildījusi savu LESD 296. panta otrajā daļā paredzēto pamatošanas pienākumu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem (OV L 404, 9. lpp.).

(²) Komisijas 2011. gada 16. novembra Regula (ES) Nr. 1170/2011 par atteikumu piešķirt atļauju dažām veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem, kuras attiecas uz slimības riska samazināšanu (OV L 299, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 17. janvārī — *Alfacam u.c./Parlaments*

(Lieta T-21/12)

(2012/C 89/45)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Alfacam* (Lint, Beļģija); *Via Storia* (*Schiltigheim*, Francija); *DB Video Productions* (*Aartselaar*, Beļģija); *IEC* (*Rennes*, Francija); un *European Broadcast Partners* (*EUBROPA*) (*Aartselaar*) (pārstāvis — *B. Pierart, avocat*)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Eiropas Parlamenta 2011. gada 18. novembra lēmumu, ar kuru saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem dibinātai akciju sabiedrībai *WATCH TV S.A.* piešķir līguma slēgšanas tiesības publiskā iepirkuma EP/DGCOMM/AV/11/11 1. daļai — Video, radio un multimediju pakalpojumu sniegšana — Pakalpojumi, kas jāsniedz Eiropas Parlamentam Briselē;

— attiecīgi, atcelt Eiropas Parlamenta pieņemto lēmumu, ar kuru nav pieņemts pirmo četru prasītāju piedāvājums, kuri darbojas konsorcijs *EUROPEAN BROADCAST PARTNERS* vārdā, un kuru piedāvājums publiskā iepirkuma EP/DGCOMM/AV/11/11 1. daļai — Video, radio un multimediju pakalpojumu sniegšana — Pakalpojumi, kas jāsniedz Eiropas Parlamentam Briselē, ir klasificēts otrajā pozīcijā;

— piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza vienu pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Finanšu regulas ⁽¹⁾ 94. pants, ciktāl pretendenta piedāvājums ietverot tādus nepatiesus apgalvojumus, ka šim pretendentam nevar piešķirt līguma slēgšanas tiesības.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.).

Vēl pieņemtā uzņēmumu apvienības “Biovet a.s.” vadībā iesniegtais piedāvājuma izvērtējums cenu salīdzināšanas ziņā uzrādot nevienlīdzīgu attieksmi, jo tikai prasītājas piedāvājums esot atbildis visām faktiski izvirzītajām prasībām attiecībā uz apstrīdētās publiskā iepirkuma procedūras tehniskajām specifikācijām un tāpēc esot bijis vienīgais noteikumiem atbilstošais piedāvājums procedūrā.

⁽¹⁾ Komisijas 2002. gada 23. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam (OV L 357, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 19. janvārī — IDT Biologika/Komisija

(Lieta T-30/12)

(2012/C 89/46)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: IDT Biologika GmbH (Dessau-Roßlau, Vācija) (pārstāvis — R. Gross un T. Kroupa, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Eiropas Savienības delegācijas Serbijas Republikā 2011. gada 5. oktobra lēmumu, ar kuru noraidīts IDT Biologika GmbH piedāvājums, ko tā bija iesniegusi publiskā iepirkuma procedūrā Nr. EuropAid/130686/C/SUP/RS (Re-Launch LOT 1) par prettrakumsērgas vakcīnu piegādi Serbijas Republikas Zemkopības, mežsaimniecības un ūdensapgādes ministrijai attiecībā uz partiju Nr. 1, un attiecīgais līgums tika noslēgts ar vairāku uzņēmumu apvienību “Biovet a.s.” vadībā;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja prasības pamatošanai izvirza Komisijas Regulas (EK, Euratom) Nr. 2342/2002 ⁽¹⁾ 252. panta 3. punkta pārkāpumu, jo pieņemtais piedāvājums, pēc prasītājas domām, saistībā ar prasīto piedāvāto cilvēkiem paredzēto vakcīnu nevirulenci un saistībā ar prasītājām atļaujām neatbilst prasītājām publiskā iepirkuma apraksta tehniskajām prasībām un tāpēc to neesot bijis atļauts izskatīt.

Prasība, kas celta 2012. gada 23. janvārī — Pips/ITSB — s. Oliver Bernd Freier (“ISABELLA OLIVER”)

(Lieta T-38/12)

(2012/C 89/47)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pips BV (Amsterdamā, Nīderlande) (pārstāvis — J.A.K. van den Berg, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecē: s. Oliver Bernd Freier GmbH & Co. KG (Rottendorf, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 20. oktobra lēmumu lietā R 2420/2010-1;

— apmierināt Kopienas vārdiskas preču zīmes “ISABELLA OLIVER” reģistrācijas pieteikumu Nr. 7024961 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, uz kuriem attiecas process ITSB Apelāciju pirmajā padomē un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “ISABELLA OLIVER” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 4., 12., 14., 16., 18., 20., 21., 24. un 25. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 7024961

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas vārdiskas preču zīmes “S. Oliver” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 4., 16., 20., 21. un 24. klasē, reģistrācijas pieteikums Nr. 6819908; Kopienas grafiskas preču zīmes “s. Oliver” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 6., 9., 14., 18., 20., 25., 28. un 35. klasē, reģistrācija Nr. 4504569; Vācijas vārdiskas preču zīmes “S. Oliver” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 10., 12. un 21. klasē, reģistrācija Nr. 30734710.9; Kopienas vārdiskas preču zīmes “S. Oliver” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 6., 9., 14., 18., 20., 25. un 26. klasē, reģistrācija Nr. 181875; starptautiskās vārdiskas preču zīmes “S. Oliver” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 10., 12. un 21. klasē, reģistrācija Nr. 959255

Iebildumu nodaļas lēmums: Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu daļēji noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 76. panta pārkāpums, jo Apelāciju padome (i) novērtēja preču zīmju līdzību, pamatojoties uz faktiem/apstākļiem, kurus lietas dalībnieki nav norādījuši, tāpēc secinājums par apzīmējumu līdzību ir kļūdainis; un (ii) nepareizi piemēroja attiecībā uz sajaukšanas iespējas visaptverošo vērtējumu Eiropas Savienības Tiesas formulētos principus

Prasība, kas celta 2012. gada 12. februārī — CF Sharp Shipping Agencies Pte/Padome

(Lieta T-53/12)

(2012/C 89/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd (Singapūra, Singapūra) (pārstāvji — S. Drury, Solicitor, K. Adamantopoulos un J. Cornelis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi:

— *ab initio* un ar tūlītēju iedarbību atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1245/2011⁽¹⁾ un Padomes Regulu (ES) Nr. 961/2010⁽²⁾ tiktāl, ciktāl tās attiecas uz prasītājas iekļaušanu Padomes Regulas (ES) Nr. 961/2010 VIII pielikumā, un

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, pasludinot, ka prasītāja ir *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* (Irānas Islāma Republikas kuģniecības) fasādes uzņēmums, kas pieder vai ir šī uzņēmuma kontrolē, atbildētāja, iekļaujot prasītāju minētās regulas VIII pielikumā, acīmredzami ir sagrozījusi faktus un pieļāvusi acīmredzamu kļūdu Padomes Regulas (ES) Nr. 961/2010 16. panta 2. punkta d) apakšpunkta piemērošanā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja nav izpildījusi LESD 296. pantā un Padomes Regulas (ES) Nr. 961/2010 36. panta 3. punktā tai paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka pamatojuma nesniegšanas sekas ir prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpums, it īpaši tās tiesību tikt uzklusītai un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpums.

- ⁽¹⁾ Padomes 2011. gada 1. decembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1245/2011, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2011, L 319, 11. lpp.).
- ⁽²⁾ Padomes 2010. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV 2010, L 281, 1. lpp.).

Vispārējās tiesas 2012. gada 7. februāra rīkojums — Prym u.c./Komisija

(Lieta T-454/07)⁽¹⁾

(2012/C 89/49)

Tiesvedības valoda — vācu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 51, 23.02.2008.

Vispārējās tiesas 2012. gada 9. februāra rīkojums — Vācija/Komisija

(Lieta T-500/11)⁽¹⁾

(2012/C 89/50)

Tiesvedības valoda — vācu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 355, 03.12.2011.

2012/C 89/38	Lieta T-359/10: Vispārējās tiesas 2012. gada 3. februāra rīkojums — <i>Ecologistas en Acción-CODA/Komisija</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas attiecas uz Cabanyal kvartāla Valensijā (Spānija) attīstības plānu — Dalībvalsts izdoti dokumenti — Piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar pārbaudi, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzību — Izņēmums saistībā ar tiesvedības un juridisku atzinumu aizsardzību — Vides informācija — Regula (EK) Nr. 1367/2006 — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība) 23	23
2012/C 89/39	Lieta T-98/11 P: Vispārējās tiesas 2012. gada 10. februāra rīkojums — AG/Parlaments (Apelācija — Civildienests — Ierēdņi — Atlaišana pārbaudes laika beigās — Termins prasības celšanai — Nokavējums — Acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība) 24	24
2012/C 89/40	Lieta T-330/11: Vispārējās tiesas 2012. gada 25. janvāra rīkojums — <i>MasterCard u.c./Komisija</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas saistīti ar pētījumu par komersantu izmaksām un ieguvumiem, akceptējot dažādas maksājumu metodes — Trešo personu izdoti dokumenti — Netieši izteikts piekļuves atteikums — Interese celt prasību — Pēc prasības celšanas pieņemts tiešs lēmums — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 24	24
2012/C 89/41	Lieta T-436/11: Vispārējās tiesas 2012. gada 17. janvāra rīkojums — <i>Afriqiyah Airways/Padome</i> (Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Lībijā — Svīturošana no attiecīgo personu un vienību saraksta — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 24	24
2012/C 89/42	Lieta T-4/12: Prasība, kas celta 2012. gada 3. janvārī — <i>Olive Line International/ITSB — Carapelli Firenze</i> ("Maestro de Oliva") 24	24
2012/C 89/43	Lieta T-13/12: Prasība, kas celta 2012. gada 9. janvārī — <i>Andechser Molkerei Scheitz/Komisija</i> 25	25
2012/C 89/44	Lieta T-17/12: Prasība, kas celta 2012. gada 16. janvārī — <i>Hagenmeyer un Hahn/Komisija</i> 26	26
2012/C 89/45	Lieta T-21/12: Prasība, kas celta 2012. gada 17. janvārī — <i>Alfacam u.c./Parlaments</i> 27	27
2012/C 89/46	Lieta T-30/12: Prasība, kas celta 2012. gada 19. janvārī — <i>IDT Biologika/Komisija</i> 28	28
2012/C 89/47	Lieta T-38/12: Prasība, kas celta 2012. gada 23. janvārī — <i>Pips/ITSB — s. Oliver Bernd Freier</i> ("ISABELLA OLIVER") 28	28
2012/C 89/48	Lieta T-53/12: Prasība, kas celta 2012. gada 12. februārī — <i>CF Sharp Shipping Agencies Pte/Padome</i> 29	29
2012/C 89/49	Lieta T-454/07: Vispārējās tiesas 2012. gada 7. februāra rīkojums — <i>Prym u.c./Komisija</i> 29	29
2012/C 89/50	Lieta T-500/11: Vispārējās tiesas 2012. gada 9. februāra rīkojums — <i>Vācija/Komisija</i> 29	29

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV